

Bartolomeo

ŠKOLSKI LIST SREDNJE ŠKOLE BARTULA KAŠIĆA U PAGU
GODINA 11. / BROJ 12. / LIPANJ 2025.

Bartolomeo online

Impressum

Srednja škola Bartula Kašića Pag
Ante Starčevića 9
23250 Pag

tel.: 023/621-720
e-mail: ured@ss-bkasica-pag.skole.hr
<https://ss-bkasica-pag.skole.hr/>
Odgovorna urednica:
Ravnateljica: Marija Pećirko, prof.

Glavna urednica:
Katarina Vučetić, prof.

Stručne suradnice:
Nataša Strugar, prof.
Daria Paro, prof.

Uredništvo: Antonela Škoda, 1.g, Hana Bukša, 2.g, Franka Fabijanić, 2.g, Marija Tičić, 2.g,
Frana Majstorović, 2.g, Lucija Bukša, 2.g, Lucija Šljivo, 3.g, Mihael Cik, 3.u, Lucija
Datković, 3.u, Ante Zubatović, 3.u, Leona Škunca, 4.g, Dalma Pernar, 4.g, Ana Kralj, 4.g,
Roko Gligora, 4.g, Luna Dabo, 4.g

Autori fotografija: članovi redakcije, Elviš Šmit, Robert Novak, Fran Bukša, Ante Škoda
Autor naslovne fotografije: Fran Bukša
Grafička priprema: Toni Herenda, prof.
Tisak: Creativa studio Pag
Naklada: 50 kom

Sadržaj

IZ ŽIVOTA ŠKOLE	4
PUTOVANJA	16
PROJEKTI I SURADNJE	22
LITERARNI KUTAK	30
AKTIVNOSTI ZADRUGE SLANI ŠKOJ	34
NATJECANJA	38
ENGLISH READING CLUB	39
ŠKOLSKI PREVENTIVNI PROGRAM	40
POVIJESNI KUTAK	42
INTERVJUI	45
VIJESTI U SLIKAMA	52
ZAHVALNICE I PRIZNANJA	57

Uvodna riječ

Dragi učenici, nastavnici i prijatelji škole,
predstavljamo vam novo izdanje školskog lista Bartolomeo. Ovaj broj donosi mnogo zanimljivih tema, od izvještaja o školskim putovanjima i događanjima, do nadahnjujućih priča koje dolaze iz naših učionica, kabineta, ali i cijelog otoka. Na stranicama Bartolomea želimo podijeliti trenutke ponosa, kreativnosti i zajedništva koje svakodnevno živimo i stvaramo u našoj školi, ali i pokazati zašto je naša škola inspirativno mjesto koje njeguje i čuva otočni identitet te ga prenosi novim generacijama. Ove smo godine obilježili 30. obljetnicu Čipkarske škole što nas čini iznimno ponosnima. Prve stranice Bartolomea posvećene su upravo toj svečanoj proslavi.
Svaki je dan u školi prilika za učenje, rast i otkrivanje nečeg novog, a naš školski list mjesto je gdje smo sve te trenutke zabilježili i podijelili s vama. Ponosni smo na brojne suradnje i školske projekte, izvrsne uspjehe naših sadašnjih i bivših učenika, ali i na društvene i kulturne inicijative koje nas povezuju.
Hvala svim učenicima i suradnicima koji su kroz cijelu školsku godinu svojim idejama, znanjem i radom doprinijeli ovom broju.
Budući da je pred nama dugo očekivani ljetni odmor, preostaje nam samo poželjeti vam sreću te dovoljno vremena za opuštanje i uživanje u sunčanim trenucima. Obzirom da je mnogima i čitanje način opuštanja i maštanja, za ljetno štivo toplo preporučamo i naš Bartolomeo! Nadamo se da ćete uživati u čitanju i neka vam svaka stranica bude poticaj za vlastito učenje i rast.

Katarina Vučetić, prof.

30. obljetnica Programa osposobljavanja odraslih za zanimanje čipkarica

Dana 9. svibnja 2025. godine obilježili smo 30. obljetnicu postojanja Programa osposobljavanja odraslih za zanimanje čipkarica, u okviru Srednje škole Bartula Kašića Pag, škole koja nije samo obrazovna ustanova, već i živo srce našeg otoka, našeg identiteta i naše tradicije.

Bio je to dan pun emocija, ponosa i zahvalnosti – našim učiteljicama, učenicama, prijateljima škole i svima koji su kroz godine utkali svoj doprinos u ovu lijepu priču.

Kao ravnateljica, ali prije svega kao bivša učenica škole i polaznica ovog programa, ne želim sakriti emocije koje me i danas preplavljaju. Još uvijek se živo sjećam kako mi je bilo, u nekim već ozbiljnijim godinama, prvi put primiti iglu i konac i započeti svoju prvu pašku čipku! Sigurna sam da svaka naša polaznica osjeća isto strahopoštovanje prema tradiciji i divljenje prema preciznosti svakog boda. Sjećam se tog trenutka kad shvatiš da tvoja ruka postaje dio dugog, tišinom ispričanog, lanca znanja, ljubavi i posvećenosti. Danas, s istim žarom kojim sam tada učila, vodim ovu školu u kojoj cijeli kolektiv radi s poštovanjem prema prošlosti, ali i s pogledom čvrsto usmjerenim prema budućnosti. Naša je zadaća ne samo čuvati, već i prenositi, jer čipka nije samo rukotvorina. Ona je priča našeg grada, molitva naših nana i umjetnost u jednom. Osim izuzetno zahtjevne i cijenjene vještine izrade paške čipke, ova škola podučava strpljenju, predanosti i ljubavi prema vlastitom identitetu. I to želimo prenijeti svakoj novoj generaciji jer sve dok imamo one koji žele učiti i one koje žele podučavati, paška čipka će živjeti.

Zahvaljujem svim učiteljicama, učenicama, obiteljima i prijateljima škole. Hvala našim starijim čipkaricama koje su svojim rukama ispisivale povijest.

Hvala mojoj prethodnici, profesorici Mileni Čemeljić koja je u onim izazovnim ratnim godinama imala hrabrosti upustiti se otvaranje ovog jedinstvenog programa osposobljavanja uz podršku velike stručnjakinje za pašku čipku, a tadašnje tajnice naše škole gđe. Nedjeljke Oros!

Hvala i svima koji vjeruju da tradicija nije nešto što se smije zaboraviti, već nešto što treba nositi ponosno, dostojanstveno i svakodnevno. Zahva-

Iz života škole

30. obljetnica Programa osposobljavanja odraslih za zanimanje čipkarica

lu upućujem i Gradu Pagu čiji su tadašnji čelnici znali prepoznati trenutak i podržati inicijativu škole za institucionalnim podučavanjem vještine izrade paške čipke. Do danas smo ostali jedina obrazovna institucija u Republici Hrvatskoj koja ima dozvolu resornog ministarstva za ovakvim vidom podučavanja i izdavanja uvjerenja završnim polaznicama. Grad Pag je tijekom svih ovih godina stajao uz našu školu i omogućio njezin opstanak i razvoj kroz svoju financijsku podršku. Zahvalu upućujem i Ministarstvu kulture i medija Republike Hrvatske, koje je kroz godine prepoznalo značaj očuvanja paške čipke kao nematerijalne kulturne baštine.

Svečanu obljetnicu obogatili smo raznolikim programom koji je oduševio sve prisutne. Izvedena je scenska igra Nanin kušin, koju je napisala nastavnica Nataša Strugar, a izvele je učenice Mia Fabijanić, Laura Paro, Marija Tičić, Franka Fabijanić, Lucija Bukša te Lucija i Maria Šljivo. Scensku igru su paškim pučkim napjevima posebno obogatile Dragica Fabijanić i Jelkica Tičić.

Održana je modna revija nakita od paške čipke za koji škola nosi oznaku Hrvatski otočni proizvod koju dodjeljuje MRRFEU. Sav nakit nastao je u čipkarskoj sekciji Učeničke zadruge Slani šknoj pod vodstvom nastavnice Teute Dragoslavić.

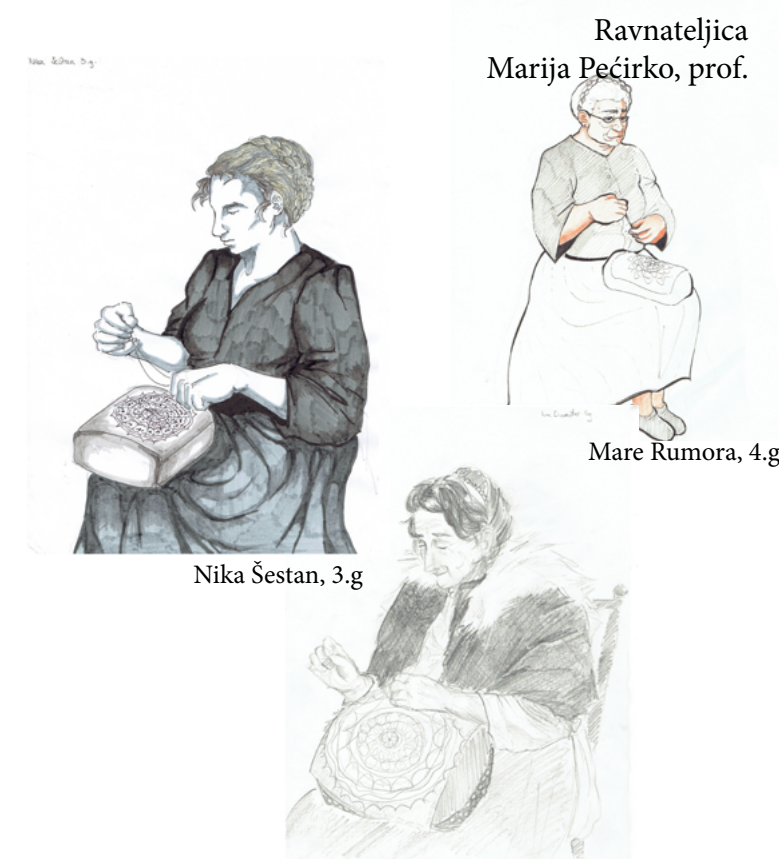
Svečanost je završila veličanstvenim paškim tancem u izvedbi učenika srednje i osnovne škole iz Paga: Gabrijela Maržića, Dominka Dede, Franka Galića, Vita Paro-Vidolina, Roka Maržića, Eme Sabalić, Lore Grašo, Matije Paro, Katarine Buljanović, Tonke Paro-Vidolin i Dalme Pernar. Učenike su uvježbale nastavnice Sanja Maržić i Antonija Maržić, a na mihi ih je pratio alumni škole Darijo Šupraha.

Veliko hvala i svima koji su svojim trudom, kreativnošću i predanošću sudjelovali u pripremi i organizaciji ove proslave – od tehničke podrške, uređenja prostora, kulturnog programa do svakog detalja koji je ovu proslavu učinio veličanstvenom. U znak zahvalnosti, škola je dodijelila prigodne zahvalnice pojedincima i institucijama kojim su svojim doprinosom posebno obilježili ovu priču o paškoj čipki.

Gradonačelnik Grada Paga Ante Fabijanić dodijelio je i zahvalnice Srednjoj školi Bartula Kašića Pag povodom 30 godina predanog rada na podučavanju i očuvanju umijeća izrade paške čipke te ravnateljici Mariji Pećirko za povezivanje obrazovanja s lokalnom zajednicom te promicanju otočne tradicije među učenicima s posebnim naglaskom na pašku čipku.

Nakon službenog dijela programa, druženje je nastavljeno u prekrasnom atriju Kneževog dvora u kojem su učenici ugostiteljskog usmjerenja s mentorima Ivanom Cimpermanom i Teom Bukšom pripremili tradicionalne delicije otoka Paga te se na taj način pridružili ovom slavlju tradicije u našem vremenu.

Neka ova obljetnica bude ne samo proslava prošlosti, već i obećanje budućnosti. Obećanje da ćemo se svi zajedno i dalje i još više truditi da vještina izrade paške čipke ne ostane samo draga uspomena na naše nane, nego da svakodnevno živi kroz naše mlade i ostane jedan od stupova našeg identiteta. Hvala vam što ste dio ove priče!

Iz života škole

Iva Dunder, 3.g

Ružičasti listopad

„Mama, budi zdrava – Ružičasti listopad“ naziv je nacionalnog projekta Udruge SVE za NJU kojemu su se i ove godine pridružili učenici i nastavnici Srednje škole Bartula Kašića Pag. Povodom obilježavanja Međunarodnog mjeseca borbe protiv raka dojke, učenici i nastavnici su na simboličan način izrazili podršku svim oboljelima. Odjeveni u bijele majice te s rozim balonima podijelili smo edukativne letke svim prolaznicama na putu od škole do stepenica na Uhlinču, gdje smo se u konačnici i fotografirali. Također, letke smo ponijeli svojim majkama i svim ženama u našim obiteljima.

Osim toga, 18. listopada ugostili smo dr. med. spec. ginekologije i opstetricije Hrvoja Tičića, koji je za nas maturante održao predavanje u sklopu ovog nacionalnog projekta. Liječnik nas je ovim predavanjem uputio na važnost pravovremenih preventivnih pregleda i samopregleda koji uvelike pomažu pri ranom otkrivanju raka. Prema podacima Udruge, mjesečno oko 75 žena u Hrvatskoj umre od raka dojke. Statistike govore da se upravo u ranijoj dobi pokazuje sve veći broj novootkrivenih oboljelih žena. Uzevši u obzir mogućnosti ranog otkrivanja, to je poražavajući broj. Iako je mogućnost znatno rjeđa nego kod žena, važno je naglasiti da i muškarci mogu oboljeti od raka dojke. Nadalje, rano otkrivanje raka vrata maternice te redoviti ginekološki pregledi u svim dobnim skupinama, često život znače. Zato je važno da kao društvo potičemo veću informiranost i povećanje odaziva na pozive u Nacionalnim programima za rano otkrivanje raka.

Cilj ovog projekta je podići svijest o važnosti brige i odgovornosti žena za vlastito zdravlje, posebno zdravlje dojke te promicanje Nacionalnih programa za rano otkrivanje raka. Stoga, drage naše majke, sestre, bake, tete i sve naše žene, koju god ulogu imale ili funkciju obavljale, važne ste nam! Zato čuvajte svoje zdravlje i budite podrška jedna drugoj jer svaka prevencija pomaže u očuvanju vlastitog zdravlja.

Ana Kralj, 4.g

Iz života škole

Terenska nastava u Zagrebu

Božić se bliži, ali učenja i ispita sve je više. Unatoč ispitima, jedva smo čekali otići na put i osjetiti blagdanski duh u glavnom gradu naše domovine. Gotovo svi učenici i nastavnici naše škole krenuli su zajedno prema Zagrebu. Nadali smo se i veselili snijegu, no nažalost, nije nas dočekala bijela idila. U Zagrebu smo posjetili i doznali razne zanimljivosti iz Prirodoslovnog muzeja i Muzeja Mamurluka, a na samome kraju razgledavali smo sve čarolije Adventa i okusili gotovo sve neodoljive delicije među kojima su danas najpopularnije „Dubai fritule“.

Prvi dio izleta proveli smo u Prirodoslovnom muzeju koji je bio prepun edukativnog sadržaja. U Prirodoslovnom muzeju saznali smo mnoge činjenice vezane za nastavne predmete Biologije, Kemije i Geografije. Vidjeli smo rekonstrukciju kostiju naših predaka, brojne preparirane životinje koje su nekada živjele, ali i one koje možemo vidjeti i danas. Vidjeli smo i divili se brojnim vrstama šarenih leptira, kao i mnoštvu vrijednih minerala različitih oblika i boja. Promatrali smo razne biljke, ali i geološku prošlost naše zemlje. Uz to smo, pomoću 3D simulacije, proučili i istražili Sunčev sustav i zasebno svaki planet. Bilo je zanimljivo i korisno vidjeti sve ono o čemu smo slušali i učili na nastavnim predmetima u školi.

Zatim smo se zaputili prema Muzej Mamurluka u kojem smo u edukativnoj radionici pomoću jednostavnih, ali poučnih vježbi spoznali štetnost alkohola i njegove trajne posljedice koje on ostavlja na čovjeka. Uz razgledavanje brojnih eksponenata, mogli smo se i okušati i isprobati simulaciju pijane vožnje kao i hod pijanca. Kao šećer na kraju ovog edukativnog i uzbudljivog dana, predvečer smo proveli razgledavajući čaroliju bajkovitog Adventa.

Uživali smo u degustacijama mnogih jela, promatrali smo ljepotu i okičenost grada Zagreba, a brojne lampice čarobno su osvjetljavale nebo. S lijepim uspomnama vratili smo se kući i s još većim uzbuđenjem čekali božićne praznike.

Iz života škole

Antonela Škoda, 1.g

Dan fuštana

Sredinom veljače proslavili smo naš tradicionalni Dan fuštana, ali i započeli obilježavanje 30. obljetnice osnutka Čipkarske škole. Naime, taj smo dan svi u školu došli odjeveni u odjeću naših baka i djedova, u fuštane, komeše, košulje i odijela i tako održali nastavu u jutarnjoj smjeni. Naravno, isto su napravili i naši nastavnici te ravnateljica. Učenice su isplele pletenice kao nekada naše bake i nane, a učenici su nosili šešire i starinske kapice kako bi što vjernije prikazali nekadašnji izgled otočnih mladića. Složili smo se kako u toj starinskoj odjeći svatko od nas osjeća posebnu privrženost i ljubav prema našim precima. Na jedno jutro bili smo oni stari Pažani koji vrijedno rade, uče, druže se i vesele. Zasiurno su školski dani prije izgledali drugačije nego naši danas, ali smo se svejedno pokušali uživjeti u uloge u kojima smo bili. Nakon nastave zajedno smo se uputili na pijacu i fotografirali se u srcu Paga. Pridružile su nam se brojne čipkarice, ali i drugi uzvanici i otočani te smo zajedno napravili „živu“ čipku ispred crkve Uznesenja Blažene Djevice Marije. Te posebne fotografije govore same za sebe!

Zahvaljujemo svim završenim čipkaricama koje su svojim dolaskom pokazale kako se u Pagu vrednuje umijeće šivanja paške čipke, ali i svima koji su se odazvali i nosili odjeću svojih nana, baka, didova te pokazali kako je baština važan dio našeg identiteta.

Vjerujemo kako smo svojim primjerom svima pokazali koliko je važno zajedništvo i tradicija utkana u naša srca.

Zahvaljujemo i volonterima koji su nam pomogli da cijeli događaj bude svečano obilježen i ovjekovječen fotografijama i snimkama. To su: Fran Bukša, Branko Barbir, članovima Gradske glazbe Pag/učenicima i nastavnicima naše škole, Elvis Šmit, Emil Bačić i Ante Škoda.

Na kraju, ponosni smo da smo škola koja povezuje, osnažuje i aktivno promiče temeljne ljudske vrijednosti, ali i vjerno čuva otočnu baštinu od zaborava za sve koji dolaze nakon nas!

Franka Fabijanić, 2.g

Iz života škole

Dan fuštana

Iz života škole

Terenska nastava u JGL-u u Rijeci

U petak 8. studenog, učenici 2. i 3.g razreda, proveli su nezaboravan dan na terenskoj nastavi u Rijeci. Cilj ove edukativne terenske nastave bio je povezati teorijska znanja iz Kemije s praktičnim iskustvima, pružajući učenicima priliku da iz prve ruke upoznaju farmaceutsku industriju i povijest farmacije. Pod vodstvom profesorica Lee Fabijanić i Sanje Maržić, izlet je organiziran kao spoj obrazovanja i istraživanja, uz podršku ključnih pojedinaca iz ovog farmaceutskega sektora.

Nakon polaska u ranim jutarnjim satima, učenici su po dolasku prvo posjetili Jadran Galenski Laboratorij, važnu farmaceutsku tvrtku koja je prepoznata kao ključna tvrtka u proizvodnji galenskih pripravaka. Na ulasku u pogon učenike je dočekaao srdačan tim stručnjaka koji ih je poveo u obilazak suvremenih proizvodnih linija. Učenici su imali priliku vidjeti kako nastaju galenski pripravci, koji uključuju razne farmaceutske proizvode poput krema, masti i otopina, a naravno i najpoznatiji JGL-ov proizvod Aqua Maris.

Nakon razgledavanja pogona, učenici su sudjelovali i u stručnom predavanju koje im je pružilo detaljan uvid u proces proizvodnje i važnost galenskih pripravaka u modernoj farmaciji. Predavanje je održao gospodin Vladimir Maleš, koji je učenike na inspirativan i motivacijski način potaknuo da razmisle o vlastitim ambicijama i mogućnostima koje im budućnost može pružiti.

Nakon obilaska JGL-a, učenici su se uputili u centar Rijeke, gdje su posjetili i Muzej farmacije. Ovo posebno mjesto, smješteno u povijesnom ambijentu, pružilo je jedinstven uvid u bogatu povijest farmacije. Kroz zanimljivo predavanje učenici su se upoznali s razvojem farmaceutskih praksi kroz stoljeća, uz poseban naglasak na povijest galenskih pripravaka.

Jedan od najzanimljivijih trenutaka bio je praktični dio radionice u kojem su učenici sami izrađivali i tubirali vlastite kreme na tradicionalan način, koristeći metode koje su bile uobičajene u prošlim stoljećima. Ovo iskustvo omogućilo im je da se na trenutak vrate daleko u povijest i shvate koliko su napredovali farmaceutski procesi, ali i tehnologija.

Terenska nastava u JGL-u u Rijeci

Nakon edukativnog dijela izleta, učenici su dobili priliku i uživati u slobodnom vremenu u centru Rijeke. U večernjim satima, puni dojmova i novih znanja uputili su se natrag prema Pagu.

Realizacija ove terenske nastave ne bi bila moguća bez pomoći i podrške gospođe Tonke Tkalčić Šušnjara, gospodina Marina Pintura i Vladimira Maleša, koji su omogućili posjete i organizirali predavanja. Posebna zahvala ide gospodinu Ivu Usmianiju, našem dragom Pažaninu i nekadašnjem učeniku naše škole, a danas direktoru i predsjedniku Upravnog odbora JGL-a.

Ovakva terenska nastava ključna je za motivaciju učenika jer im omogućuje da vide kako se teorijska znanja primjenjuju u praksi. Posjet JGL-u i Muzeju farmacije otvorio je učenicima vrata u svijet farmacije, ali i pružio spoznaju o važnosti učenja i napornog rada u ostvarivanju vlastitih snova. Priliku da izbliza vide rad uspješne tvrtke, slušaju inspirativne govornike i sudjeluju u praktičnim aktivnostima zasigurno će im dugo ostati u sjećanju.

Izlet u Rijeku bio je mnogo više od običnog školskog izleta – to je bio dan ispunjen edukacijom, inspiracijom i zajedništvom. Učenici su se vratili kući bogatiji za nova iskustva i motivirani za daljnji rad i učenje. Primjeri poput gospodina Usmianija pokazuju koliko daleko se može stići uz trud, znanje i podršku zajednice. Uz ovakve prilike, svaki učenik ima šansu sanjati velike snove i raditi na njihovom ostvarenju.

Hana Bukša, 2.g

Međunarodni dan srednjoškolaca

Međunarodni dan srednjoškolaca obilježava se 17. studenog u spomen na praške studente i srednjoškolce koji su 17.11.1939. godine mirno prosvjedovali protiv nacističke okupacije svoje države te su zbog toga izgubili živote. U Hrvatskoj se već više od 10 godina obilježava Međunarodni dan srednjoškolaca kroz brojne kulturne, zabavne, sportske i edukativne događaje.

U Srednjoj školi Bartula Kašića Pag učenici svih razreda škole imali su priliku predložiti načine na koje bi naša škola ove godine mogla obilježiti Međunarodni dan srednjoškolaca. Prvotni plan većine učenika i nastavnika bio je odlazak do Staroga grada gdje bi se spremao roštilj te bi se učenici svih razreda uključili u razne sportske igre na otvorenom, poput odbojke, graničara, nogometa... Nažalost, meteorološke prilike spriječile su nas u tom naumu, ali ne i u obilježavanju Međunarodnog dana srednjoškolaca. Umjesto odlaska u Stari grad, dan smo obilježili u prostoru naše škole. U učionicama su učenici sudjelovali u različitim društvenim igrama, i to: šah, monopol, grad/država, briškula, uno i mnoge druge. Nakon što smo završili s igrama, slijedilo je vrijeme za kviz općeg znanja kojeg su osmislili naši nastavnici. U kvizu su bila brojna pitanja iz nastavnih predmeta i iz gradiva koja smo obrađivali na nastavnim satima. Učenici su bili podijeljeni u grupe po pet članova. Poanta je bila da se svi družimo, nasmijemo i u zajedništvu obilježimo naš dan, a prva tri mjesta osvojila su i lijepe nagrade. Po završetku predviđenih aktivnosti, u hodniku škole imali smo čašćenje finim, slatkim zalogajima koje su nam pripremili naši kuhari sa svojim nastavnicima u ugostiteljskom kabinetu. Bio je ovo jedan ugodan i opuštenu dan u školi u kojem smo svi uživali.

Leona Škunca 4.g

Iz života škole

Terenska nastava u Ninu

Učenici 2.g razreda su u sklopu terenske nastave sa svojim profesoricama Mirjanom Škoda i Sanjom Kolevski Želehovski, 8. listopada posjetili grad Nin. Po dolasku posjetili su crkvu sv. Nikole iz 12. st. gdje su se vladari nakon krunidbe predstavljali narodu tradicionalnim ritualom - mačem bi s tog humka zasjekli na sve četiri strane svijeta. Nakon toga krenuli su prema gradu, gdje su uz Donji gradski most vidjeli spomenik kneza Branimira koji je u drugoj polovici 9. st. vladao primorskom Hrvatskom i zaslužan je za priznanje Hrvatske. U blizini Donjeg gradskog mosta učenici su vidjeli repliku starog hrvatskog broda Condure Croaticice koji datira iz vremena hrvatskih narodnih vladara Petra Krešimira IV. i Dmitra Zvonimira. Zatim su glavnom ulicom (Cardo Maximus) krenuli prema crkvi sv. Anselma koja je u vrijeme hrvatskih kraljeva bila katedrala.

U blizini crkve nalazi se i spomenik Grgura Ninskog, jednog od najznačajnijih ninskih biskupa te su vjerujući legendi, učenici dodirnuli njegov palac kako bi im donio sreću. U blizini spomenika nalazi se i crkva sv. Križa - najmanja katedrala na svijetu, koji je ujedno i jedini sakralni objekt u Ninu koji je ostao netaknut od građenja.

Nakon razgledavanja crkve sv. Križa učenici su prošetali do mjesta na kojem su pronađeni ostaci velike rimske vile Urbane, gdje je otkriven podni mozaik s prikazima životinja te geometrijskih i vegetabilnih dekoracija.

U samom središtu Nina, na položaju nekadašnjeg rimskog foruma, učenici su vidjeli ostatke monumentalnog rimskog hrama, najvećega na istočnoj obali Jadranskog mora.

Nakon razgledavanja, učenici su posjetili Muzej ninskih starina, gdje su uz stručno vodstvo saznali još puno podataka o razvoju Nina kroz prošlost. Najvrjedniji nalazi koji se čuvaju u muzeju su dva originalna starohrvatska broda iz 11. st, poznata pod imenom Condura Croatica, ali i mnogobrojni ostaci materijalne kulture iz prapovijesnoga, rimskog, starokršćanskog i starohrvatskog života Nina.

Bili su ovo jako zanimljivi i korisni sati iz nastave Povijesti i Latinskog jezika.

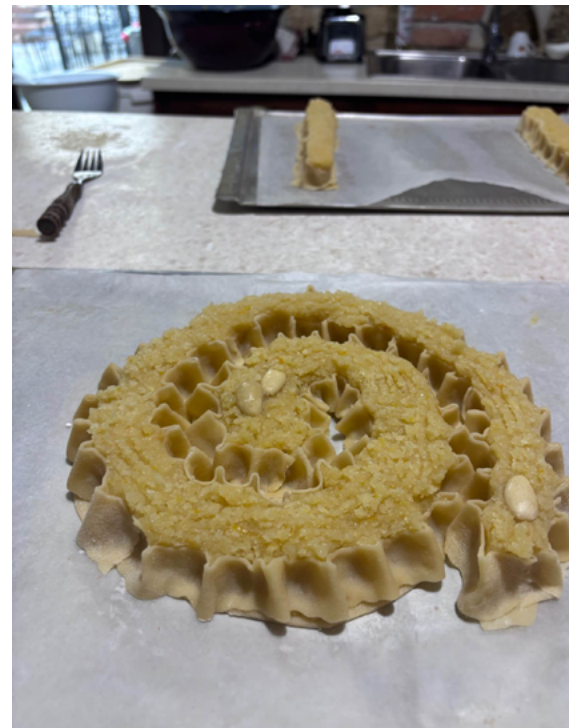
Franka Fabijanić i Frana Majstorović, 2.g

Iz života škole

Studijsko putovanje u grad Rab

Učenici 3.u razreda sa svojim strukovnim nastavnicima i ravnateljicom boravili su na nagradnom studijskom putovanju u prekrasnom gradu Rabu. Ovo je bila nagrada Ministarstva turizma i sporta budući da je u 2024. godini SŠ Bartula Kašića Pag, s partnerskom Školom primijenjene umjetnosti i dizajna, Zadar, imala jedan od tri najbolja projekta u sklopu Javnog poziva za unapređenje strukovnih zanimanja. Radi se o projektu „Pag na meniju, 2. faza“, nositelju oznake HOP Ministarstva regionalnoga razvoja i fondova Europske unije, tijekom kojeg smo radili promotivni materijal za naš višegodišnji projekt kojim revitaliziramo i nastojimo revalorizirati tradicionalnu gastronomiju otoka Paga. Projekt je realiziran uz partnersku podršku Turističke zajednice Grada Paga, Turističke zajednice Općine Kolan i Hotela Pagus iz Paga. Budući da je nagrada bila usko vezana uz područje turizma i ugostiteljstva, odlučili smo posjetiti susjedni otok i grad Rab koji bilježi više od 135 godina organiziranog turizma. Kako je projekt Pag na meniju orijentiran tradicionalnoj gastronomiji, naš prvi korak na putovanju bio je sudjelovanje u radionici izrade rapske torte u „Kući rabske torte“. „Rabska torta radila se kao specijalitet prije više od 300 godina u bogatim kućama rapskih patricija. Posluživala se prigodom najsvečanijih blagdana i prigodom krštenja, pričesti i Svete Krizme. Starih nona, koje su na čaroban način znale sjediniti sve sastojke od kojih se radi Rabska torta, sve je manje. Njihovi recepti čuvaju se kao dragocjenost naslijeđa umijeća izrade nježnog prhkog tijesta sa mirisnom jezgrom.“ Danas je rapska torta jedan od najprepoznatljivijih gastronomskih suvenira otoka Raba.

Studijsko putovanje u grad Rab

Nakon radionice, posjetili smo i Srednju školu Markantuna de Dominisa Rab gdje smo razmijenili iskustva s učenicima istih smjerova (kuhar i konobar), našim vršnjacima, koji su nas počastili ukusnim ručkom.

Važan dio posjeta gradu Rabu bio je i susret s gradonačelnikom Nikolom Grgurićem i njegovim suradnicima. Gradonačelnik nam je čestitao na nagradi i pohvalio naš rad na brendiranju tradicionalne gastronomije otoka Paga. Također je naglasio kako upravo učenici ugostiteljskih struka trebaju biti svjesni da su oni, na svom poslu, „gospoda koja poslužuju gospodu“ i kako uvijek trebaju raditi na osobnom te dignitetu struke. Istovremeno, pokrenuta je inicijativa za suradnjom i razmjenom primjera dobre prakse što nam je veliki poticaj budući da uspješno radimo započete projekte vezane uz tradicionalnu otočnu gastronomiju te smo uvijek spremni podijeliti svoja iskustva s drugim kolegama i sredinama.

Još jednom iskrene zahvale za prepoznavanje našeg rada i za podršku želimo iskazati Ministarstvu turizma i sporta, Gradu Rabu i gradonačelniku Nikoli Grguriću, Srednjoj školi Markantuna de Dominisa i ravnatelju Damiru Papariću, Kući rabske torte i g. Josipu Brni te Rapskoj plovidbi koja nam je omogućila jedinstven put na Rab njihovom brodicom Maslina. Nakon ovakvih lijepih i poticajnih iskustava, Rab će sigurno postati destinacija i za naša sljedeća studijska putovanja!

Mihael Cik i Ante Zubatović, 3.u

„Za dvadeset godina bit ćeš više razočaran stvarima koje nisi uradio nego onima koje jesi. Isplovi, zato, iz sigurne luke. Otkrivaj, sanjaj, istražuj!“ – Mark Twain

Maturalno putovanje je poput mosta između bezbrižnog školskog života i neizvjesne budućnosti. Svaki trenutak pripreme, iščekivanja i vremena provedenog na maturalcu bilo je prožeto uzbuđenjem. Putovanje u Barcelonu ostavilo je neizbrisiv trag u našim uspomena. U ovom putopisu pokušat ćemo vam dočarati naše dojmove, nove spoznaje i emocije koje smo proživjeli na putu koje se događa samo jednom u životu.

Na početku je uzbuđenje bilo neopisivo. Noć i jutro našeg putovanja autobusom bili su ispunjeni energijom, dok su se pjesme i smijeh ispreplitali s vožnjom. I tako sve do Monaca, prve destinacije na putu do našega krajnjeg cilja, Barcelone. Nakon dugotrajnog iščekivanja stigli smo u Monaco. Vožnja po uskim i strmim ulicama Monaca bila je, blago rečeno, jednaka onom uzbuđenju koje tjera vozače formule 1 da svake godine sudjeluju u utrci Circuit de Monaco (Velika utrka Monaca). Divili smo se bogatoj infrastrukturi i skupocjenim automobilima koje baš nemamo prilike svakodnevno vidjeti te na poslijetku Monte Carlu i njegovim casinima, glamuru i zadivljujućoj raskoši ovoga grada. Brodovi i luksuzne jahte u vlasništvu bogataša bile su zapanjujuće lijepe i bilo je divno iskustvo vidjeti sve to uživo. U jednom trenutku našli smo se ispred kraljevske rezidencije i saznali da su „ukučani“ u njoj jer su bile, što je znak njihove prisutnosti, izvještene zastave. Nadalje, bilo je zanimljivo saznati da je Grace Kelly, pokojna princeza Monaca, prije udaje za Rainiera, bila poznata holivudska glumica, a čije smo posljednje počivalište vidjeli u Monegaškoj katedrali do koje smo prošetali prolazeći parkom Jardin Exotique (Egzotični vrt). Iz jednog prekra-

Putovanja

snog mjesta u drugo. Sam park je raskošno mjesto s raznolikom vegetacijom i očaravajućim pogledom na more. Kako se ne fotografirati ispred pažljivo njegovanih vrtova koji se dramatično protežu uz stijenu?! Nažalost, koliko god da smo se htjeli zadržati u Monacu, plan puta vodio nas je dalje, u Nicu. U Nici smo imali panoramski pregled grada. Slijedilo je slobodno vrijeme tijekom kojega smo se osvježili uz piće kraj mora. Mirnu noć proveli smo u hotelu u predgrađu Nice. Ranim jutrom nastavili smo put prema Dalijevom muzeju u Figuerasu gdje su nas šokirala, ali i oduševila Dalijeva nadrealistička djela. Takvu umjetnost vidjeti uživo zaista nas je sve oduševilo!

Zatim smo se uputili u Lloret de Mar koji je postao naš dom narednih tjedan dana. Stigli smo u hotel, odmorili se i svi zajedno otišli u disko klub koji je svake večeri bio središte naše zabave. Naspavani ili nenaspavani, narednih dana posjećivali smo Barcelonu i obilazili smo važne znamenitosti ovog šarmantnog i živopisnog grada.

Tako smo šetajući gradom zastali pokraj neizostavne Sagrade Familije koja nas je svojom posebnosti i ljepotom ostavila bez daha. Prošli smo i glavnom ulicom La Rumbom te posjetili Olimpijski stadion najvećeg nogometnog kluba u Barceloni.

Nakon standardne zabave u klubu, sljedeće jutro donijelo je novu avanturu i to u zabavnom parku Port Aventura. Ovdje smo proveli cijeli dan i zabavljali se na brojnim adrenalinskim aktivnostima kao što su vlakovi smrti i brze vožnje po vodi. Tu večer smo, umjesto još jednog klasičnog izlaska u klub, neplanirano odlučili otići na koncert Milice Todorović (gdje smo svi imali 3 čaše). Nažalost, neki od nas nisu bili u mogućnosti otići jer su se razboljeli, pa su tako neki nastavili uživati u izlascima, dok su se drugi odmarali i skupljali snagu za nastavak avanture. Neki su sljedeće jutro odlučili iskoristiti za mirne šetnje i duge kave na osunčanim terasama Lloretskih kafića, drugi su obilazili trgovine i kupovali suvenire, a neki su jutro iskoristili za kupanje i sunčanje na plaži. Nakon još jednog popodneva provedenog u Barceloni, iscrpljenost nas nije zaustavila u ponovnom odlasku u nama već poznate klubove. Sljedećeg dana plan putovanja vodio nas je u prekrasni park Guell arhitekta Antonia Gaudija. Taj je park zaista unikatan i drugačiji od svih parkova na koje smo navikli i koje je većina nas imala priliku posjetiti. Svi smo se rado fotografirali i na taj način ovjekovječili ove trenutke na toliko posebnom mjestu. Slijedio je posjet Aquariumu koji nas je oduševio brojnim primjercima morskih vrsta koje vidimo samo na filmovima. Poseban je osjećaj

Putovanja

Maturalno putovanje u Španjolsku

šetati tunelima koji su sa svih strana okruženi morem, a morski psi plivaju oko vas! Neki su kupili suvenire i razgledavali primjerke koji su bili dostupni, a neki su odmorili uz kavu i pokoji zalogaj fine španjolske hrane.

Po povratku u hotel, standardne večeri u klubu i umornog jutra, došlo je vrijeme za nastavak razgledavanja i uživanja. Okupili smo se i autobusom odvezli u mjesto Tossa de Mar, koje je istovremeno vrlo opuštajuće i umirujuće, ali također odiše starinom i poviješću. Dan smo proveli kupajući se i sunčajući se na prekrasnoj plaži na kojoj su se neki družili i s međuzama! Vratili smo se u hotel te se spremili za našu posljednju večer. Kao šećer na kraju, posljednju večer u La Masiji proveli smo uživajući u Flamenco showu. Nismo skidali pogled s plesačica i plesača tradicionalnih španjolskih plesova koji su nas, osim očarali svojom karizmom i izvedbama, uključili u svoj program. Smijeha i uzbuđenja nije nedostajalo, a sve smo začini s vrhunskom španjolskom sangrijom. Zadnju večer u Lloretu upijali smo posljednje trenutke noćnog života koji će nam ostati nezaboravni. Naš prijatelj iz razreda doživio je i jednu neugodnu situaciju jer mu je pred klubom ukraden zlatni lančić. Srećom, bržom intervencijom i nakon prijepodneva provedenog na sudu, dokazuju svoju priču, lančić se vratio svom vlasniku. Kada smo se ponovno svi okupili, žurno smo krenuli prema zabavnom parku Marineland u kojem smo uživali u predstavi dupina i raznim vodenim aktivnostima.

Posljednju večer u Španjolskoj proveli smo u Gironi gdje smo unatoč svim iskustvima i zabavi samo htjeli leći u vlastiti krevet. Višednevni umor i prazne baterije učinili su svoje. Večernje sate proveli smo na aerodromu iščekujući let za Zagreb, koji je mnogima bio i prvi let zrakoplovom. Neki su bili uzbuđeni, a neki prestrašeni. U Zagreb smo sretno sletjeli u ranim jutarnjim satima te se prebacili u autobus koji je na putu do kuće postao jedna velika spavaonica.

Kako se putovanje bližilo kraju, osjetila se blaga tuga jer smo se u tih tjedan dana povezali na način na koji se nismo mogli ni nadati. Svi smo znali da se vraćamo u realnost, ali u nama je ostao duh toga putovanja. Na kraju, maturalno putovanje nije bilo samo obično putovanje. Bilo je to iskustvo koje je oblikovalo naše prijateljstvo, izgradilo uspomene i dalo nam nove poglede na svijet. Maturalac je ispunio sva naša očekivanja, i više! Ponekad, najljepše putovanja nisu ona koja vode daleko, već ona koja nas vode bliže jedni drugima.

Luna Dabo i Roko Gligora, 4.g

Putovanja

Maturalno putovanje u Španjolsku

Putovanja

Putovanje u Italiju

Dana 1. svibnja 2025. godine, učenici 1. i 2. razreda naše škole ugostiteljskog i gimnazijskog usmjerenja, krenuli su na dugo iščekivano putovanje u regiju Veneto, smještenu na sjeveru Italije. Veselje i uzbuđenje osjećalo se već pri ukrcajanju u autobus u kasnim večernjim satima, a pravi početak zabave doživjeli su sljedećeg dana u čuvenom zabavnom parku Gardaland.

Gardaland nas je dočekaao uz sunce i glazbu, a mi smo se odmah uputili prema atrakcijama. Među najdojmljivijima su bile Blue Tornado, najpoznatija adrenalinska vožnja ovog parka, zatim Raptor na kojem smo iskusili brze zavoje i nagle padove te nešto mirnija, ali očaravajuća vožnja Fuga da Atlantide u kojoj smo završili potpuno mokri s osmijehom od uha do uha.

Nezaboravno je bilo i druženje uz ukusne vafle, a nije nedostajalo ni smijeha uz zajedničko pregledavanje naših komičnih fotografija i videozapisa s ovih vožnji. U poslijepodnevrim satima uputili smo se prema hotelu koji se nalazio uz obalu slikovitog jezera Garda (Lago di Garda). Smještaj je bio ugodan, a pogled s prozora oduzimao je dah. Večer smo proveli družeći se i pjevajući na balkonu hotela okruženi predivnim pejzažima.

Sljedeći dan krenuli smo prema Veroni, gradu poznatom po Romeu i Juliji, ali nas je posebno zaintrigirala neobična legenda o ogromnoj kosti kita koja visi na srednjovjekovnim vratima Arco della Costa, ulazne točke između Piazza Erbe i Piazza dei Signori, neki kažu od 15. st. Vodičkinja nam je objasnila da, prema lokalnoj predaji, kost će pasti na onoga tko nikada nije slagao. Naravno, svi smo prošli ispod nje i ostali neozlijeđeni, što je izazvalo puno smijeha i dobacivanja.

Poslije Verone put nas je odveo u Padovu gdje nas je impresionirala Bazilika svetog Antuna Padovanskog. Ta veličanstvena crkva, sa svojim kupolama i relikvijama, ostavila nas je bez daha. Posebno dirljiv trenutak bio je kada smo u tišini prolazili pored groba sv. Antuna, gdje mnogi vjernici dolaze moliti i tražiti utjehu. U crkvi se osjetila posebna duhovna atmosfera i mir koji je teško opisati riječima.

Nakon ručka, u popodnevrim satima, krenuli smo natrag prema Pagu. Umorni, ali puni dojmova, slušali smo glazbu, razmjenjivali fotografije i prisjećali se najzabavnijih trenutaka. Putovanje u Veneto ostat će nam u trajnom sjećanju kao spoj kulture, zabave i zajedništva.

Hana Bukša, 2.g

Putovanje u Italiju

Misec paške soli

Rujan je na otoku Pagu posvećen jedinstvenom blagu – paškoj soli, obilježavajući time iznimno važno razdoblje za cijelu zajednicu, kako je bilo nekada, ali i danas.

U sklopu ove hvalevrijedne manifestacije, u organizaciji Solane Pag, naši učenici 3. i 4. razreda gimnazije, na poziv Solane, imali su priliku doživjeti autentično iskustvo kao radnici solane. Jutra u poljima soli prekrasno su i umirujuće iskustvo. Povezanost s prirodom i poviješću daje poseban osjećaj života i zahvalnost za ljepotu i bogatstvo kojim smo okruženi. Paški solari radili su i rade težak i požrtvovan posao, ali sav se trud i muka isplate kad se dragocjeni bijeli kristali sakupe.

Tako su se i naši učenici iskušali u tradicionalnom načinu žgribanja soli, upoznajući se s tehnikom koja se prenosi generacijama.

Osim toga, učenici su sudjelovali i u gradnji različitih vrsta suhozida, svladavajući umijeće koje oblikuje krajolik otoka i čuva njegovu bogatu kulturnu baštinu. Suhozidi su također jedan od zaštitnih znakova otoka Paga, a podizali su se kao prirodne granice između pašnjaka, odnosno odvajali su zemlju brojnih vlasnika. Učenicima se i ovo iskustvo jako svidjelo i, uz stručno vodstvo, ponosno

su gradili suhozid kao što su to radili njihovi djedovi i pradjedovi.

Nakon rada, slijedila je težačka marena. Okrijepili smo se pršutom, sirom i kruhom. Na dan žgribanja nismo bili na nastavi u školi, ali smo ovim iskustvom sigurno dobili neke nove vrijednosti i upoznali se s radnim navikama koje su pratile generacije i generacije prije nas.

Krajem mjeseca, na rivi ispred prvog magazina, održan je i Sajam paških rukotvorina i otočnih proizvoda. Ovdje su na prigodnom štandu učenici koji su predstavljali školsku zadrugu Slani škoj, predstavljali i prodavali rukotvorine i kolače koje su pripremili.

Ovo jedinstveno iskustvo ne samo da je obogatilo naše znanje, već nas je i povezalo s nasljeđem otoka Paga, čuvajući tradiciju za buduće naraštaje.

Roko Gligora, 4.g

Projekti i suradnje

Međunarodni dan volontera

Međunarodni dan volontera obilježava se 5. prosinca s ciljem podsjećanja javnosti o prednostima i dobrobitima volonterskoga rada i njegovu doprinosu razvoju lokalne i šire zajednice.

Dan je to u kojem se prisjećamo i osvježujemo koliko je važno biti tu za druge ljude, bez da pritom mislimo na neku povratnu korist ili uslugu.

Nadalje, volontiranje nam omogućuje stjecanje korisnog iskustva, vještina i kompetencija za osobni, obrazovni, društveni i kulturni razvoj.

Ove smo godine Međunarodni dan volontera obilježili raznolikim aktivnostima u našoj školi, ali i u Dječjem vrtiću „Paški mališani“ te tako pokazali bogatstvo mogućnosti volontiranja u kojima svatko može pronaći nešto za sebe.

U Dječjem vrtiću „Paški mališani“ nestrpljivo nas je dočekala vrtićka skupina „Tići“ i njihove odgajateljice Marijana Šuljić i Valentina Pogorilić koji su jedva čekali da krenemo s aktivnostima. Krenuli smo s čitanjem jedne prekrasne bajke pod nazivom „Legende o paškoj čipki“ koju su interpretativno čitale učenice 2.g razreda Lucija Bukša i Mia Jurčević.

Vještinu rada s rukama prezentirala je učenica 2.g razreda Marija Tičić, filcajući vunu na lutkama s motivom iz pročitane slikovnice i tako maštu pretvarala u stvarnost.

Na kraju posebno smo se razveselili degustiranjem najsladeg proizvoda za ovu prigodu, fenomenalnih kolačića začinenih s neodoljivom lavandom i kaduljom s motivom paške ovčice.

„Bio je ovo prekrasan doživljaj jer smo obradovali našu dragu malu publiku, ali i upoznale važnost i radost volontiranja. Osmijeh na licima mališana, njihove radozne poglede i veselje što smo dan proveli s njima, nama su najveća nagrada“, kazale su srednjoškolke volonterke i pohvalile svoje profesorice Teutu Dragoslavić, Natašu Strugar i Katarinu Vučetić koje su vodile aktivnosti i sudjelovale u njima pokazujući svojim primjerom kako je lijepo biti volonter.

Marija Tičić, 2.g

Projekti i suradnje

Nacionalna zaklada za razvoj civilnoga društva je 2020. godine pokrenula Program „Potencijali zajednice“ kojoj je cilj prepoznati kako zajednica u kojoj živimo može biti još bolja povezivanjem ljudi i programa u kulturi, mladih, nastavnika, osoba treće životne dobi te svih koji žele doprinijeti pozitivnim promjenama u zajednici.

Od početka ove školske godine naša se škola priključila tom programu. Povodom Festivala tolerancije i obilježavanja Europskog dana filantropije koji se održavao 30.09. i 1.10. 2024. godine u IMPACT centru te u klausturu samostana sv. Frane, učenice Lucija Bukša, Marija Tičić i Mia Jurčević, nastavnica Maja Majić te ravnateljica Marija Pećirko, sudjelovale su na prigodnim aktivnostima u Zadru. Tema obilježavanja Tjedna filantropije bila je „Filantropija u zajednici“ kojom se potiče angažman i promjene u lokalnoj zajednici s naglaskom na podršku potrebitima, ali i stvaranju ozračja dobrote i povezanosti stanovnika lokalne zajednice. U ovom dijelu aktivnosti naše su predstavnice izrađivale plakat u kojem su predstavile što kao zajednica već imamo i nudimo, a što bismo mogli unaprijediti. Potom su odgovarale na pitanja o našoj lokalnoj zajednici i izdvojile karneval kao jedan tradicijski običaj koji nas zasigurno čini prepoznatljivima i ljeti i zimi.

Program „Potencijali zajednice“ donosi novi pristup u razvoju lokalnih zajednica, stavljajući u fokus međugeneracijsku suradnju građana. Kroz suradnju škola, gradova, učenika, osoba treće životne dobi i drugih važnih lokalnih dionika, uz kontinuiranu podršku Nacionalne zaklade i suradnju sa strateškim partnerima, program ima za plan ostvariti dugoročan pozitivan utjecaj na lokalne sredine.

Tako je u četvrtak, 13. ožujka 2025. godine u prostorijama gradske vijećnice u Pagu, održan sastanak u sklopu programa „Potencijali zajednice“ na kojem je predstavljen plan aktivnosti za 2025. godinu. Tom su prilikom

Lucija Bukša, 2.g

potpisani sporazumi s gradovima i srednjim školama uključenim u Program na području Zadarske županije.

Kako Program u ovoj godini ulazi u fazu konkretne provedbe, sudionici su razgovarali o prijedlozima inicijativa koje bi mogle doprinijeti poboljšanju kvalitete života u zajednicama. Osmišljena su i razrađena tri prijedloga inicijativa, koje su učenice opisale i snimile kratki video o svakoj. Navedeni prijedlozi su predstavljani na „Tvornici ideja“ koja se održala 24. i 25. travnja u Zadru, a na kojoj su sudjelovale učenice Lucija Bukša, Marija Tičić i Mia Jurčević zajedno s nastavnicom Majom Majić. Naša lokalna zajednica predstavila je prijedloge svojih društvenih angažmana osmišljenih u skladu s potrebama građana. Nakon prezentacija svih ideja, za našu zajednicu odabrane su dvije akcije koje će se provoditi u sklopu Programa tijekom 2025. godine, a to su uređenje prostorije (od čitaonice do višenamjenskog prostora za zajednicu) te uređenje parka (prostor za sve generacije). Predložene akcije usmjerene su na poboljšanje kvalitete života, stvarajući pozitivno okruženje za sve generacije. Osim „Tvornice ideja“ održana je i edukativna radionica o izradi video sadržaja. Sudionici su od stručnjaka dobili konkretne savjete kako uz minimalne resurse izraditi učinkovite i inspirativne video uratke koji jasno komuniciraju svrhu i vrijednost njihovih ideja. Veselimo se daljnjoj suradnji!

Promocija projekta "Na kraju posoli s malo cukra"

Promocija projekta „Na kraju posoli s malo cukra“ organizirana je 2. svibnja 2025. u 1. paškom magazinu soli, na mjestu gdje tradicija živi u svakom kamenu, u svakom zrnju soli, i u svakoj čestici zraka koji se udiše. Posjetitelji su, zajedno s organizatorima, proslavili ljepotu i bogatstvo otočne tradicije kroz ono što svi vole, a to su slastice koje pričaju priču o bogatoj i zanimljivoj baštini. „Ono što ćemo vam danas predstaviti nisu samo okusi naše prošlosti, već i trud i entuzijazam naše budućnosti. Ovaj događaj rezultat je projekta Srednje škole Bartula Kašića u Pagu i Prirodoslovno-grafičke škole u Zadru, na kojem su marljivo radili učenici ugostiteljskog i grafičkog usmjerenja“, najavila je ravnateljica naše škole, Marija Pećirko.

Veliki doprinos kvaliteti projekta dali su upravo učenici i nastavnici Prirodoslovno-grafičke škole koji su dizajnirali i izradili ambalažu za naše slastice.

Učenici ugostiteljskog usmjerenja iz Paga su, pod vodstvom svojih mentora, istraživali, pripremali i s puno ljubavi oživjeli neke od najljepših slastica otoka Paga, poput paškog pandešpanja i štrudela od skute. Osim ovih svima poznatih slastica, učenici su izradili i kekse koje su nazvali jednostavno paški kekxi, a odlikuje ih prhkost, ali i specifičnost izgleda jer na sebi imaju otisak paške čipke, paškog mosta ili drugih motiva Paga te arome otočnog samoniklog bilja, i to slavu, lavande i smilja.

Slastica koja se „pojavila“ tijekom samog projekta je i vodeći motiv ove promocije, a to je paški bucolaj! Recept za ovaj kolačić otkriven je u staroj bilježnici recepata jedne paške obitelji, a u školu ga je donijela i s učenicima prvi put izradila vanjska suradnica Dragica Fabijanić. Zbog specifičnih i, nekada rijetko dostupnih sastojaka, bucolaj se pravio samo za velike blagdane, a posebno za Božić. Tada se dijelio djeci koja bi svojim dobrostojećim kumovima došla čestitati božićne blagdane, a oni bi ih darivali upravo bucolajem. Tako

Projekti i suradnje

Promocija projekta "Na kraju posoli s malo cukra"

je nastala i paška izreka „Ki ima kuma, ide i kolacići“, koju smo iskoristili i kao moto projekta.

Za cijelo vrijeme trajanja projekta, s našim učenicima vrijedno su radili voditeljica projekta Teuta Dragoslavić, Ivana Holubec Škunca te strukovni nastavnici Teo Bukša i Ivan Cimperman.

Pridruženi partneri, tj. oni koji su podržali ovaj projekt su TZ Općine Kolan, TZ Grada Paga te restorani Na Katine i Na Tale, od srca zahvaljujemo na suradnji i podršci.

Ovim putem pokazujemo kako tradicija ne mora ostati u prošlosti, već ona može biti nadahnuće za nove generacije koje je čuvaju i prenose dalje, kroz znanje, praksu i ljubav prema vlastitim korijenima.

Dalma Pernar, 4.g

Projekti i suradnje

Škola ambasador Europskog parlamenta (EPAS)

Ove školske godine naša se škola uključila u projekt Škola ambasador Europskog parlamenta. U projektu su sudjelovali učenici 3.g razreda, čija je predstavnica učenica Lucija Šljivo.

Program Škola ambasador Europskog parlamenta pruža učenicima priliku da razumiju svoja prava kao europski građani i da nauče više o ulozi Europskog parlamenta. Program Škola ambasador Europskog parlamenta (EPAS) želi podići razinu svijesti učenika o europskoj parlamentarnoj demokraciji, ulozi Europskog parlamenta i europskim vrijednostima. Također ih potiče na aktivno sudjelovanje u demokratskim procesima EU-a. Usmjeren je na učenike iz različitih obrazovnih, društvenih i geografskih sredina.

U programu učenici su prošli nekoliko modula pod vodstvom nastavnice Maje Fabijanić. Kroz module upoznali su se sa državama članica Europske Unije, vrijednostima Europske Unije te doznali što Europa čini za svakog građanina u njihovoj regiji kao i u svakodnevnom životu pojedinca.

U sklopu EPAS projekta učenici su izradili prezentacije i plakat na temu mentalnog zdravlja, pomoću digitalnog plakata održali su drugim učenicima predavanje na temu Međunarodni praznik rada. U tjednu obilježavanja medijske pismenosti također su održali predavanje pomoću prezentacije. Nadalje, sudjelovali su u edukaciji pod nazivom Kibernetičko nasilje gdje je naglasak bio na društvenim mrežama i odgovornom i opreznom ponašanju na istima.

Obilježili smo i Međunarodni dan srednjoškolaca, istaknuli važnost obrazovanja i mobilnosti učenika i studenata koje pruža EU.

Učenici ambasadori EU u našoj su školi obradili teme vezane za stereotipe, predrasude i diskriminaciju.

Središnji događaj bio je obilježavanje Dana Europe, 9. svibnja. Na glavnom trgu u gradu, učenici su na info pultu predstavili EPAS program, dijelili letke i predstavili plakate koje su izradili. Središnja tema bila je Europa i kultura, obzirom da je naša škola tog dana svečano obilježavala 30 godina Čipkarske škole. Naime, paška čipka uvrštena je na UNESCO-vu listu nematerijalne kulturne baštine. Učenici su za tu prigodu, pod vodstvom nastavnica Maje Fabijanić i Mihaele Kuković izradili letak kojim su ukratko predstavili našu školu.

Projekti i suradnje

Škola ambasador Europskog parlamenta (EPAS)

Projekti i suradnje

Odgoj i sloboda te granica između fikcije i stvarnosti - poveznice protagonista Sigismunda i don Quijotea

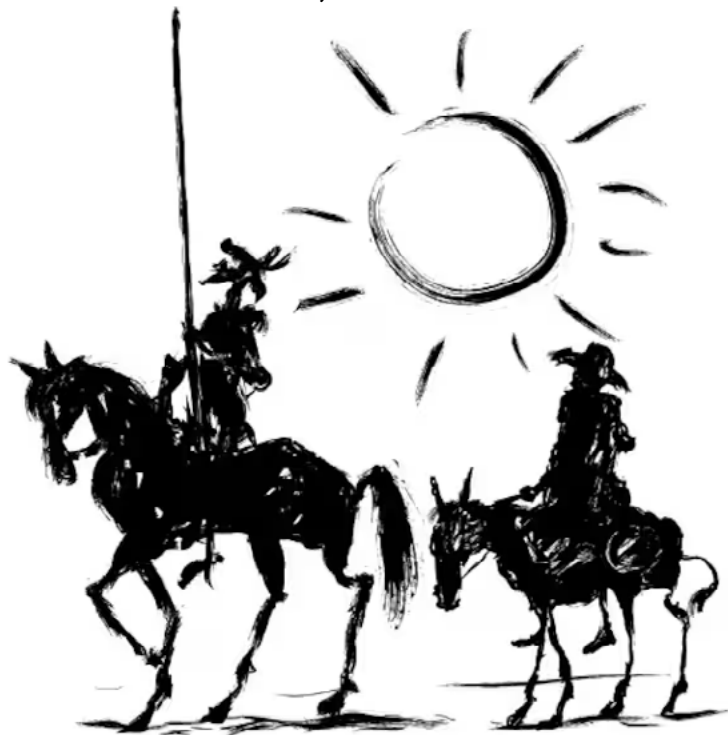
U drami „Život je san“ središnje mjesto, posebno u kontekstu života glavnog protagonista, poljskog princa Sigismunda, zauzima tema odgoja. Kralj Bazilije, vođen proročanstvom koje predviđa da će njegov sin postati okrutan vladar, odlučuje zatvoriti sina Sigismunda u kulu odmah nakon rođenja uskraćujući mu normalan odgoj i socijalizaciju.

Kada se Sigismundu pružila prilika da nakratko preuzme vlast, počinje pokazivati tiranske sklonosti što potvrđi Bazilijeve strahove. Povratkom u tamnicu, Sigismund promišlja o svojim postupcima i uviđa važnost vrline poput poniznosti i samokontrole razmišljajući o prirodi života i snova spoznajući „da je cijeli život samo san...“ Našao se na pravom putu i shvatio da su svi njegovi postupci u prošlosti bili odraz neznanja i nedostatka empatije zbog odrastanja u zatočeništvu bez ljudskog kontakta te nepoznavanja društvenih normi i etičkih vrijednosti.

Iako je protagonist Don Quijote u Cervantesovom romanu „Bistri vitez don Quijote od Manche“ u drukčijim okolnostima živio u svijetu koji ga ne razumije, sa Sigismundom ga povezuje jedinstveni odnos prema istom tom i takvom svijetu. Opsesivno čitanje viteških romana učinilo je da izgubi razum i odluči postati vitezom koji će oživjeti viteštvo u svijetu koji je odavno napustio takve ideale. Kao vitez, don Quijote želi ispravljati nepravdu i štititi slabije od „vjetrenjača“ koje im prijete, a njegove maštarije i iluzije izolirale su ga od stvarnosti.

I Sigismunda izolacija udaljava od društvenih normi pa svijet doživljava kao neprijateljsko mjesto dok se njegova borba događa u snu i mašti kada odlučuje svojom voljom činiti dobra djela. Dakle, i Sigismund i don Quijote podsjećaju nas na važnost vjerovanja u dobro i snove o boljem i pravednijem svijetu, čak i kada se čine neostvarivima.

Smatram da odgoj igra ključnu ulogu u oblikovanju čovjekova karaktera i vrijednosti. Pravilnim odgojnim pristupom pojedinci osiguravaju „alate“ za razumijevanje sebe i svijeta oko sebe. Likovi poput Sigismunda i don Quijote u suvremenom nas svijetu podsjećaju na važnost postojanja hrabrosti, autentičnosti, vjere u sebe, dosljednosti i težnji višim ciljevima bez obzira na sve nepovoljne okolnosti za ostvarivanje istih.

Marija Tičić, 2.g

Scenska igra uprizoruje priču o paškoj čipki koju su šivale žene u gradu Pagu pa i glavna protagonistica scenske igre „Nanin kušin“, nana Marica. U razgovoru s unukama, iz nanine priče i razgovora s unukama saznajemo sve o naninim počecima šivanja u najranijoj dobi, a upravo taj dio 2. prizora, koji se događa u prošlosti, predstavljamo na stranicama Bartolomea. Scenska igra autorsko je djelo učenica i nastavnice. Scenska igra izvedena je na obilježavanju 30. godišnjice Programa za osposobljavanje šivanja paške čipke u SŠ Bartula Kašića u Pagu.

Nanin kušin

Drugi prizor

(Četiri prijateljice, među kojima je i nana Marica, sjede i šiju čipku)

Mandica: (tiho) Vode ću klast pogacicu.

Matija: (vesela i uvijek dobro raspoložena) Ca govoriš?

Mandica: Da ću vode klast pogacicu.

Matija: (izgovara veselo) Ajme, Mandica, jedanput u životu glasnije govori.

Meni gre mendulica. Ca tebi gre, Marija?

Marija: (glasna i temperamentna) Ca meni gre?! Meni gre ročelica i kolumbarić, ka i uvik.

Marica: Ja ću vode klast sunašce ili zubčić.

Marija: Ca se ti, Matija, opet smiješ?

Matija: Ca se ne smin smijat! Reci, Marice, kako ću vode nandodat?

Marica: (naginje se i pokazuje) Vako, vako...pogej...

(uznemireno) Kadi je vraga konac puka!

Matija: Konac ti je puka? Ma nemoj se zato dišperat...

Mandica: (tiha i nježna) Me meni...

Marija: Ca je sad!?

Mandica: Vode san zaboravila klast zupčić. Ca ću sad cint?

Marija: Ca si?

Mandica: Zupčić san zaboravila!

Matija: Ma niš za to. Sve ćemo popraviti. Divojke, a da mi zapivamo?

Marija: Ca pivat?! Samo bi pivala!

Matija: Ala, ne njurgaj uvik. Mandice, povedi...

Drugi prizor scenske igre u kojoj glume učenice 1.,2., 3. i 4. razreda: Mia Fabijanić, Laura Paro, Marija Tičić, Lucija Bukša, Franka Fabijanić, Lucija Šljivo, Maria Šljivo pod mentorstvom nastavnice Nataše Strugar.

Dan regionalnog razvoja u Šibeniku

U četvrtak 5. prosinca, u sklopu Dana regionalnoga razvoja u Šibeniku u prostorijama Amadria Park Hotela Solaris, održana je svečana dodjela oznake „Hrvatski otočni proizvod“.

Dobivena oznaka potvrđuje truda, zalaganja, ustrajnosti i kreativnosti otočnih subjekata koji daju svoj doprinos otočnom poduzetništvu, samozapošljavanju i turizmu.

Dodjeli je prisustvovao ministar regionalnoga razvoja i fondova Europske unije Šime Erlić, a plakete je uručila državna tajnica Zrinka Raguž.

Njegovanje tradicije i njena revitalizacija, kako bismo se što bolje predstavili posjetiteljima našeg otoka, motivira nas da i dalje, u sklopu Učeničke zadruge Slani škoj, izrađujemo kvalitetne proizvode i projekte. Podsjetimo, naša škola u programu HOP sudjeluje od 2020. godine kada je prvu oznaku dobila za svoj najpoznatiji proizvod – knjižicu recepata „Ca, ča, što se nekad kuhalo na našem otoku“. Od tada do danas škola je nositelj čak četiri oznake, od kojih je jednu obnovila ove godine.

Na svečanosti dodjele oznaka HOP, našu školu predstavljala je ravnateljica Marija Pećirko. Ravnateljica je 2016. godine bila i jedna od inicijatorica i osnivačica Učeničke zadruge Slani škoj koja je SŠ Bartula Kašića Pag pozicionirala kao školu koja njeguje tradiciju i obnavlja je, ali i razvija kod učenika kreativnost i duh poduzetništva.

Hvala MRRFEU na potvrđivanju dosadašnjih (nakit od paške čipke i knjižice tradicionalnih recepata otoka Paga) te dodjeli novih HOP oznaka (svijeće s mlijekom paške ovce i projekt Pag na meniju). Očuvanje tradicije otoka Paga i revitalizacija baštine jedni su od važnih ciljeva našeg rada.

Sve oznake HOP koje ima Srednja škola Bartula Kašića Pag obvezuju nas na održavanje kvalitete našeg rada i promociju otočnog života, a iznimno smo ponosni što smo škola koja povezuje, stvara brendove i njeguje otočnu baštinu.

Marija Tičić, 2.g

Aktivnosti zadruge slani škoj

Premijera mladih paških sireva

Početak proljeća proslavili smo posebno svečano i rascvjetano.

Za nas otočane, ali i naše drage goste, ovo je doba godine zaista posebno. Nakon zimske pustoši, bure i hladnoće priroda nas počasti svojim darovima poput divljih šparoga, luka, proljetnica i brojnog ljekovitog i aromatičnog bilja. Također, ono najvažnije, proizvodnja paškog sira i skute sada je u punom jeku. Upravo ti, najukusniji i najvrjedniji plodovi koji nas čine posebnima i prepoznatljivima dolaze kao lijek, točnije melem za sve one suhe promrzle ruke, rana buđenja u zoru, često po kiši, tuči ili buri, višednevne obilaskе i brige za ovce i mlade janjce te cjelogodišnju žrtvu da stado bude zdravo, nahranjeno i sigurno.

Tim povodom u Kneževom je dvoru održan En Primeur ovogodišnjih mladih paških sireva. Došlo je vrijeme da se prvi ovogodišnji sirevi otvore i da uživanje započne! Većina pri pomisli na paški sir u sjećanje dozove onaj stari, pikantni, dozreli okus sira koji se svojim karakterom istakne u bilo kojoj gastro kombinaciji. No, i mladi paški sirevi imaju ono nešto te se svojom posebnošću ističu među ostalima. Kremast, mekan, blažeg okusa i gotovo topljiv, brojnim je obožavateljima ova delicija baš prvi izbor.

Uz sireve, na ovoj su manifestaciji gosti mogli degustirati i vrhunska vina, koktele s paškom skutom te ostala jela koja

su sadržavala esenciju otoka. Ono što nas čini posebno ponosnima su naši kuhari i konobari koji su još jednom pokazali koliko su odlični u tome što rade i koliko su i dalje spremni učiti od vrhunskih stručnjaka. Podijeljeni u dva tima, jednog koja je vodila naša bivša učenica i sudionica ovogodišnjeg Masterchefa, Iva Novosel i drugog kojeg je vodio chef Matija Bregeš, koji je restoranu Boškinac u Novalji priskrbio Michelinovu zvjezdicu, sudjelovali su u kulinarskom natjecanju. Mentori su vodili svoje timove, a naši su se učenici izvrsno snašli i pokazali svoja znanja i vještine koje su dosad stekli. Pri kuhanju su koristili tradicionalne namirnice poput paškog sira, skute, sirutke, makaruna, volka, krakova hobotnice te otočnog bilja. Nakon ocjena stručnog žirija, pobijedio je tim kojeg je vodio chef Matija Bregeš i osvojio ekskluzivnu večeru u Boškincu, a drugi tim Ive Novosel večeru u restoranu Na Katine.

Kuhanje uživo pred publikom našim je učenicima bila nova avantura i iskustvo koje će zasigurno uvijek pamtit. Brojni posjetitelji nagradili su ih pohvalama i samo najljepšim komentarima! Rado ćemo i ubuduće biti dio kako ove priče, tako i svake u kojoj je otočna tradicija u prvom planu.

Mihael Cik i Lucija Datković,
3.u

Aktivnosti zadruge slani škoj

Nacionalna kviz liga

I ove smo godine bili dio lijepe priče zvane Nacionalna kviz liga. Uključeni smo u nju od njenog osnutka, točnije već treću godinu. Ove godine na natjecanju je sudjelovalo preko 1700 učenika srednjih škola iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine te Srbije.

Tako smo se po prijavi naše škole i početku natjecanja, vrlo brzo grupirali u sedam timova i time sastavili poveću ekipu koja je ove godine predstavljala našu školu. Značajno je da je iz naše škole, koja nije brojčano velika, bilo uključeno čak 35 učenika.

Kviz se održavao četvrtkom s početkom u 20 sati. Naši učenici su u školi pratili i sudjelovali u kvizu putem online poziva te pokazali znanje iz opće kulture i prepoznavanje izvođača u glazbenoj podlozi.

Nije uvijek bilo jednostavno povezati i uskladiti sve obveze i aktivnosti kako bismo svako drugi četvrtak navečer, sa svojim proktorima nastavnicima Majom Fabijanić i Tonijem Herendom, došli u školu i uključili se u online natjecanje. Ipak, svojim entuzijazmom i motiviranošću za što boljim uspjehom, sve smo uspijevali odraditi. Uostalom, te su večeri, osim natjecanjem, bile ispunjene smijehom i druženjem čemu smo se svi veselili.

Konačno, u diviziji u kojoj su bili naši timovi, najbolji rezultat ostvario je tim Pitomi čaglj u kojem su bili učenici Filip Gligora, Roko Maržić, Lucija Šljivo, Pavle Šupraha i Marko Fabijanić. Od 33 tima, naši Pitomi čaglj ostvarili su visoko 5. mjesto. Žao nam je što nam je tako malo nedostajalo da i ove godine budemo pozvani na veliko finale u Kuću umjetnosti Arsen u Šibeniku, no to nas nije obeshrabrilo da s veseljem iščekujemo sljedeći turnir i sljedeće godine! Čestitamo našim Pitomim čagljima i svima više sreće drugi put.

Lucija Šljivo, 3.g

Natjecanja

Stolni tenis

Županijski turnir stolnog tenisa – Još jedno prvo mjesto za našu školu!

Dana 3. prosinca 2024. godine, održan je Županijski turnir stolnog tenisa u Zadru. Na turniru su sudjelovale škole iz cijele Zadarske županije, natječući se za prestižnu titulu prvaka te kvalifikaciju za državno natjecanje.

Našu srednju školu, predstavljali su učenici: Roko Maržić, Mate Kurilić, Marko Fabijanić i Mihael Cik, uz nastavnicu Boženu Tokić.

Turnir je započeo u 9 sati, a naši igrači igrali su u drugom kolu. Iako su utakmice bile zahtjevne, naši stolnotenisači pokazali su iznimnu borbenost i vještinu.

Zahvaljujući timskom radu i velikom trudu, naši su igrači ponovno osvojili prvo mjesto, potvrdivši status prvaka, koji zadržavamo već godinama. Ovim uspjehom naša škola osigurala je odlazak na državno natjecanje, gdje ćemo biti još motiviraniji i borbeniji te ćemo dati sve od sebe da ostvarimo što bolji uspjeh.

Mihael Cik, 3.u

Državno stolnotenisko prvenstvo

Nastavak naše priče zbio se 15. travnja kada je naša uhodana ekipa (Mate, Marko, Mihael i Roko te mentorica Božena Tokić), sudjelovala na Državnom stolnoteniskom prvenstvu koje se održalo u Vrsaru u Plavoj Laguni.

Naš tim na čelu s nastavnicom Boženom, stigao je u Hotel Istra Plava Laguna dan prije natjecanja, 14. travnja u 16 sati kako bismo se što bolje pripremili za izazove koji nas očekuju.

Turnir je započeo grupnom fazom u 9 sati ujutro, gdje su naši igrači pokazali odličnu igru protiv ekipa iz Rijeke i Pule te uspješno prošli skupinu. Poslijepodne istog dana, u 15 sati, odigrali smo napetu četvrtfinalnu utakmicu protiv Osijeka u dvorani u Plavoj Laguni. Iako smo pokazali izuzetnu igru, izgubili smo za samo jedan bod te osvojili izvrsno 5. mjesto u državi!

Nakon natjecateljskog dijela, iskoristili smo priliku da razgledamo prekrasan Po-reč te se puni lijepih uspomena vratili doma 16. travnja u 14 sati. Ponosni smo što smo svoju školu ovako lijepo predstavili i nastavili niz naših odličnih rezultata.

Mihael Cik, 3.u

Natjecanja

Koliko poznaješ Hrvatski sabor?

Po prvi put, ove je godine naša škola sudjelovala u online kviz natjecanju pod nazivom „Koliko poznaješ Hrvatski sabor?“ Služba za građane Hrvatskoga sabora organizirala je u petak, 28. ožujka 2025. godine, peto po redu online kviz natjecanje o poznavanju Hrvatskoga sabora za učenike hrvatskih srednjih i osnovnih škola. Cilj ovog edukativnog programa bio je da nama učenicima pruži mogućnost da testiramo svoja znanja o Hrvatskom saboru, njegovim ustavnim nadležnostima i ustrojstvu, procedurama u donošenju akata, kao i o pravima i obvezama saborskih zastupnika.

U natjecanju je sudjelovalo dvjestotinjak učenika iz šezdeset i sedam srednjih škola diljem Hrvatske. Učenici su po školama bili podijeljeni u tročlane timove, pri čemu je svaki učenik imao i svoju zamjenu. Predstavnički tim naše škole činili smo: Ana Donadić, Matej Deda i ja (Ana Kralj), a naše zamjene bile su: Nika Bobek, Vito Paro-Vidolin i Petar Benzia. Za ovo natjecanje pripremali smo se pod mentorstvom prof. Danijela Gavranovića. Online kvizu pristupili smo iz informatičke učionice, a zadatak nam je bio odgovoriti na 30 pitanja u 30 minuta. Svaki učenik je na svom računalu rješavao natjecateljski test, a rezultat tima činio je zbroj osvojenih bodova svakog člana tima. Svaki točan odgovor nosio je jedan bod, a maksimalan broj bodova koje je bilo moguće ostvariti je 90 bodova, odnosno tri puta 30 bodova. Prema konačnim rezultatima, naš je tim osvojio ukupno 78 bodova čime je osigurao visoko 6. mjesto.

Sudjelovanje na ovom online kviz natjecanju zasigurno je bilo nezaboravno iskustvo za naš tim. Stekli smo nova znanja o važnim temama iz područja političkog sustava i djelovanja Hrvatskoga sabora. Ponosni smo na ostvareni rezultat i visoko 6. mjesto među brojnim srednjoškolskim timovima iz cijele Hrvatske te se nadamo da će ovim stopama nastaviti i buduće generacije maturanata naše škole. Ovo natjecanje također nas je potaknulo da se i dalje aktivno zanimamo za društvena zbivanja i razvijamo građansku svijest.

Ana Kralj, 4.g

Natjecanja

Natjecanja

Srednja škola Bartula Kašića Pag

ŽUPANIJSKA NATJECANJA
2024./2025. šk. god.

PREDMET	UČENIK	RANG	MENTOR
INFORMATIKA	1. Luna Dabo, 4.g	4.	Mihaela Kuković
MATEMATIKA	1. Leonardo Vokal, 3.g	2.	Sanja Maržić
KEMIJA	1. Niko Graho, 1.g 2. Lucija Trgovčević, 1.g	9. 12.	Lea Fabijanić
BIOLOGIJA	1. Iva Dunder, 3.g 2. Leonardo Vokal, 3.g 3. Mia Jurčević, 2.g 4. Hana Bukša, 2.g	8. 12. 5. 9.	Lea Fabijanić
GEOGRAFIJA	1. Mate Jurčević, 2.g 2. Marija Tičić, 2.g 3. Mia Fabijanić, 1.g 4. Antonela Škoda, 1.g	5. 6. 11. 7.	Ljiljana Martinović

Natjecanja

WILKIE COLLINS

WOMAN IN WHITE

ABOUT THE AUTHOR

Wilkie Collins (1824–1889) was an English writer known for pioneering mystery novels. His famous works include *The Woman in White* and *The Moonstone*. Collins was a friend of Charles Dickens and was praised for his suspenseful plots and memorable characters.

ABOUT THE BOOK

The Woman in White by Wilkie Collins is a classic mystery novel filled with suspense and secrets. The story begins when Walter Hartright meets a mysterious woman dressed in white, who seems frightened and confused. This encounter leads him to uncover a web of deception involving Laura Fairlie, her courageous sister Marian Halcombe, and the sinister Sir Percival Glyde and Count Fosco. Together, Walter and Marian fight to protect Laura and reveal the truth. The novel explores themes of identity, justice, and bravery, making it one of the first and most famous mystery stories in English literature.

Matija Paro 4.g

WOMAN IN WHITE

WILKIE COLLINS

Wilkie Collins was an English novelist, playwright, and short story writer. He is best known for his mystery novels, especially *The Woman in White* and *The Moonstone*, which are considered early examples of the detective genre. Collins was born in London and came from a family of artists. He began his career as a writer in the mid-19th century and became friends with famous author Charles Dickens. Collins often wrote about social issues, including the treatment of women, class differences, and the struggles of the poor. His writing style is known for its suspenseful plots, complex characters, and use of multiple narrators. Collins' works influenced many later mystery writers, and his books are still widely read today for their exciting stories and deep themes.

The Woman in White is one of the first mystery novels. It is written in a way that is still exciting to read today. The story is told by different people, which makes it interesting to see things from many points of view. The main theme of *The Woman in White* is mystery. The book is about secrets, lies, and the unfair treatment of women. It also shows how important it is to find the truth and be brave. The story begins when Walter Hartright, a drawing teacher, meets a strange woman dressed in white on a dark road. She is scared and talks about a terrible secret. Later, Walter starts working for Laura Fairlie, a young woman who looks very much like the woman in white. The story becomes a mystery as Walter, Laura, and her sister Marian try to uncover the truth behind a plot by the bad characters, Sir Percival Glyde and Count Fosco. Marian is smart and strong, which is unusual for women in books from that time. Walter is kind and brave. The bad characters, Sir Percival and Count Fosco, are clever and dangerous. The woman in white, Anne Catherick, adds mystery and emotion to the story. The book also talks about how women were treated unfairly in the past. Laura has no power over her own life because of the rules of society, but Marian is a brave woman who fights for what is right.

I think *The Woman in White* is a great book. The mystery is exciting, and the characters feel real. The story surprised me many times with new secrets and twists. Even though the book was written a long time ago, it is still easy to read and enjoyable. It makes you think about what is right and how people can fight against evil. I recommend this book to anyone who likes mysteries and stories with strong characters. It is a classic that is both fun and meaningful.

VITO PARO-VIDOLIN 4.G.

Školski preventivni program

U studenom je prof. dr. sc. Marina Nekić, s Odjela za psihologiju Sveučilišta u Zadru, održala predavanje za učenike 3.g i 3.u razreda na temu „Stres - kako si mogu pomoći“.

Cilj predavanja bio je da mladi nauče što je stres, koji su najčešći uzroci stresa, koje su posljedice dugoročnog stresa te kako smanjiti stres i lakše se njime nositi.

Školski preventivni program

U organizaciji MUP-a Zadar, obilježili smo Europski dan zaštite žrtava kaznenih djela. Učenici završnih razreda u školi su imali prigodna predavanja, a predavači su im pokušali približiti sve opasnosti, ali i zabrinjavajuće činjenice vezane uz trgovinu ljudima.

U sklopu projekta „Kazališne priče na otocima i Gorskom Kotaru“, za učenike 1. i 2. razreda gimnazije, izvedena je edukativna predstava „MREŽA“ udruge HEPATOS RIJEKA u suradnji s Kazalištem EDUKAZ.

Predstava se bavi mentalnim zdravljem mladih, problematikom vršnjačkog nasilja, zlouporabom društvenih mreža, usmjerenu prevenciji cyberbullinga i vršnjačkog nasilja.

Nakon predstave, za učenike je održana i radionica „Razvoj komunikacijskih vještina“ pod vodstvom psihologinje, voditeljice psihološkog savjetovališta udruge, Tee Tončić Potrebić.

Djelatnici MUP-a Zadar održali su predavanje na temu „Droga-sigurnosni aspekt“. Učenici 1.g i 1.u, kao i učenici 3.g razreda, imali su prilike čuti koje su posljedice konzumiranja različitih vrsta droge, ali i posljedice preprodaje droge. Djelatnici MUP-a govorili su i o međuvršnjačkom nasilju te ukazali na važnost razvoja empatije, komunikacije i povjerenja.

Također, u 2.g razredu održano je predavanje na temu kibernetičkog nasilja. Djelatnici MUP-a upozorili su učenike na opasnosti koje vrebaju na internetu te pozvali na oprez i dali smjernice kako reagirati u potencijalno opasnim situacijama.

Branitelji su bili ključni sudionici u stvaranju i očuvanju neovisnosti Republike Hrvatske. Njihov doprinos u Domovinskom ratu, kao i u prethodnim i kasnijim fazama naše povijesti, neprocjenjiv je. Iako se prošlo vrijeme ne može vratiti, dužnost nam je očuvati uspomenu na njih i ne zaboraviti na značaj koji su imali u oblikovanju naše domovine. Upravo su o tome, na satu Povijesti, pisale naše učenice u svojim radovima koje donosimo na sljedećim stranicama.

Dragi hrvatski branitelji,

pišem Vam ovo pismo s dubokim poštovanjem i zahvalnošću, kao znak priznanja svemu što ste učinili za našu domovinu. U najtežim trenucima naše povijesti, Vi ste ustali u obranu slobode, časti i dostojanstva hrvatskog naroda. Zahvaljujući Vašoj hrabrosti, odricanju i bezuvjetnoj ljubavi prema domovini, danas živimo u slobodnoj i neovisnoj Republici Hrvatskoj. Teško je riječima izraziti sve ono što osjećamo kada se prisjetimo Domovinskog rata. U tim danima nade i straha, niste razmišljali o sebi, već o budućnosti naše zemlje, o sigurnosti svojih obitelji i sugrađana. Ostavili ste svoje domove, poslove i snove kako biste stali u obranu prava jednog naroda da odlučuje o vlastitoj sudbini. Mnogi od Vas dali su najviše što se može dati, vlastiti život. Svi poginuli i nestali branitelji zauvijek će imati posebno mjesto u srcima hrvatskog naroda. Njihova žrtva nas obvezuje da nikada ne zaboravimo što su dali za mir u kojem danas živimo. Zahvalni smo Vam što ste svojom borbom omogućili generacijama koje dolaze da odrastaju u slobodi, da sanjaju i ostvaruju svoje ciljeve bez straha. Vi ste temelj na kojem gradimo našu budućnost. Vaše vrijednosti trebale bi biti putokaz i današnjoj i budućim generacijama. Vaša hrabrost i žrtva nikada neće biti zaboravljene. Dužnost svih nas je čuvati sjećanje na Vas, braniti istinu o Domovinskom ratu i prenositi Vašu priču mladima, kako bi znali kome mogu zahvaliti za mir koji danas imaju. Od srca Vam hvala. Hvala što ste obranili našu domovinu. Hvala što ste pokazali što znači ljubiti svoj narod.

Matija Paro, 4.g

Dragi tata,

Ovim pismom ti želim reći hvala. Ne samo kao članu obitelji, nego i kao osobi koja zna značenje hrabrosti i žrtve. Znam da nisi govorio o svemu što si prošao, ali ono što si podijelio s nama uvijek pamtim. Znam da si bio u specijalnoj policiji i da si većinom čuvao Velebit na svim ratištima. Mijenjali ste se međusobno, jer ste znali koliko je to mjesto posebno bilo teško zbog vremenskih uvjeta koji su ljeti bili neizdrživo vrući, a zimi užasno hladni. Govorio si mi kako su prvi koji su došli spavali pod šatorskim krilima na -25 stupnjeva. Kasnije su se podizale barake, ali položaji su i dalje bili udaljeni po devet sati hoda. Zamišljam koliko je moralo biti teško sam vući opremu, jer vam snijeg nije omogućio dolazak pomoći (helikoptera, konja). Bio si u operaciji Bljesak i znam da je tada svatko od vas znao da može računati na onog drugog. Bili ste jedni drugima poput obitelji, povezani i jaki. Sjećam se kako si mi pričao da ste sudjelovali u čišćenju područja cijele Like i da ste na položajima boravili po dva do tri tjedna. U jednoj baraci vas je bilo 10-ak, a vaša jedinica pokrivala je 6 do 7 takvih položaja. Pričao si mi i o svakodnevnici koja je bila sve osim obične, za vas su poskoci i štakori bili domaće životinje, a bez hrane i vode ste znali biti i po 10 dana, skupljajući rosu kako biste preživjeli. Tata, to sve što si prošao bilo je teško, a danas si ovdje uz nas, uvijek spreman pomoći i naučiti nas. Hvala ti što si stao tamo gdje mnogi nisu htjeli stati. Hvala ti što si bio jedan od mnogih koji su nama omogućili život u slobodnoj domovini.

Tvoja Nina

Nina Šupraha, 4.g

Pismo hrvatskim braniteljima,

Ovo pismo upućujem svakom hrvatskom branitelju, svakom muškarcu ili ženi koji su branili našu domovinu kad je to trebalo. Dolazili ste iz različitih hrvatskih krajeva, različitih dobi, domova, životnih priča. Svima vam je bilo zajedničko to što ste prekinuli svoje živote, ostavili svoje obitelji i svoje poslove i otišli braniti svoj dom. Velik broj vas dao je svoj život ili svoje zdravlje domovini. Svaki Hrvat danas osjeća zahvalnost za tu žrtvu jer shvaća da živi i uživa slobodu koju ste vi izborili. Kako vam iskazati zahvalnost? To ne bi samo trebala biti ceremonija uz prigodni datum, uz spomenik ili grob i paljenje svijeća. Mnogi mladi koji se ne mogu ni sjećati rata, slobodu uzimaju kao nešto samo po sebi razumljivo. Zahvalnost vama, braniteljima, za vašu žrtvu i slobodu koju danas uživamo trebali bismo izraziti živeći život dostojan vaše žrtve: brinući se o svojim obiteljima, radeći marljivo i odgovorno u svojim školama i na svojim poslovima, štiteći i brinući se o svojoj zemlji i radeći za njenu dobrobit. Pri tom moramo imati na umu da nam je sloboda darovana, izborena vašom žrtvom i da ju moramo čuvati. Svijet u kojem živimo i sve što se događa, velika je opomena kako je sloboda krhka i kako ju je lako izgubiti. Žrtva i ljubav prema domovini svakoga od vas branitelja bit će nam uzor i inspiracija u budućnosti koja dolazi, nezvjesna i izazovna.

Mare Rumora, 4.g

Pisma braniteljima

Pismo dragom hrvatskom branitelju,

Domovinski rat, tema je koja se današnjoj mladeži čini relativno dalekom. Iako o ovoj temi učimo iz udžbenika Povijesti, raznih dokumentarnih filmova ili kroz obiteljske razgovore i mi mladi dobro znamo da je pobjeda u Domovinskom ratu bila neostvariva bez naših heroja, bez hrvatskih branitelja. Iz tog razloga, ovim pismom želim izraziti zahvalnost hrvatskim braniteljima, posebice dr. Zlatku Tomašiću, čija misija u Domovinskom ratu nije bila nimalo laka. Dr. Zlatko Tomašić, uspješan i poznat dječji kirurg novaljskih korijena, rođen je 8. kolovoza 1961. g. u Rijeci.

Nakon što je godinu dana stažirao u Rijeci, svoj prvi posao obnašao je kao liječnik u ambulanti Novalja i DZ Pag tijekom 1989. godine. Njegov put, kao jednog od prvih liječnika dragovoljaca, započinje nakon ubojstva hrvatskih policajaca u Borovu Selu. U lipnju 1991. odlazi u Zagreb gdje se je priključio I. Brigadi Tigrovima u zaštitnu bojnu predsjednika Tuđmana. Nakon potpisivanja ugovora za Zbor narodne garde odlazi na bojišta Osijeka i Vukovara gdje formira stacionare i ambulantu, te zajedno u suradnji sa dr. Jurajem Njavrom sudjeluje u zbrinjavanju ranjenih i oboljelih pripadnika ZNG i MUP-a u tom razdoblju. Padom Hrvatske Kostajnice, zajedno sa liječničkom ekipom, gardistima i pripadnicima MUP-a, biva odveden u koncentracijski logor na Manjači gdje su bili izloženi poniženjima, psihičkom i fizičkom zlostavljanju te svakodnevnim iscrpljujućim ispitivanjima.

Svoje najteže trenutke proveo je u samici gdje su mu samo vjera u Boga i molitva davale snagu i ohrabrenje. Svoju razmjenu, 25. studenog 1991. g., dočekao je u Sarajevu gdje je bio razmijenjen u grupi sa Antonom Kikašom, splitskom četvorkom i Virovitičanima za generala Asentijevića i KOS-ovce na Plesu. Nedugo nakon povratka iz zarobljeništva, 19. veljače 1992., biva postavljen za Načelnika sanitetske službe OP Rijeke koja je djelovala na području Istarske, Primorsko-goranske i Ličko-senjske županije. Uloženim trudom, kako bi zdravstvena služba besprijekorno funkcionirala na području ovih triju županija, dao je sve od sebe kako bi sanitet HV i MUP-a, kao i civilno zdravstvo nesmetano funkcioniralo tijekom cijelog Domovinskog rata, što se posebice istaknulo tijekom akcije „Bljesak” i „Oluja”.

Postao je predsjednikom svih osnovanih udruga proizašlih iz Domovinskog rata te je odlikovan najvišim odličjima RH za svoj doprinos. Dr. Zlatko Tomašić iznenada je preminuo 30. listopada 2016. g. u Rijeci.

Zahvaljujući ovakvim ljudima kao što je bio dr. Tomašić, mi danas živimo u samostalnoj i suverenoj Republici Hrvatskoj. Neopisivo se divim ovom prekrasnom činu ljubavi prema domovini. Ganuta sam nepokolebljivom hrabrošću, ustrajnošću i vjerom u Boga koja je vodila naše branitelje. Stoga, iz sveg srca želim vam reći hvala i nadam se da će se Lijepa Naša nadalje voditi izjavom dr. Zlatka Tomašića kojom kaže: – „Hrvatska se danas ne brani s oružjem u ruci, Hrvatska se danas brani znanjem i poštenjem.”

Ana Kralj, 4.g

Povijesni kutak

Intervju s bivšim učenicom Davorom Kovačevićem

Veliki je broj mladih ljudi krenuo iz naše male škole u veliki svijet. Oduvijek smo ih pratili i svjedočili njihovim postignućima u privatnom i profesionalnom životu, ponosno ih predstavljajući u rubrici Intervjui s bivšim učenicima. Naš ovogodišnji sugovornik jedan je od onih koji uvijek s pozitivnim i lijepim sjećanjima govori o svojoj srednjoj školi, ali i otoku Pagu, ne zaboravljajući odakle je potekao. Gospodin Davor Kovačević danas obnaša dužnost direktora Swixx Biopharma, europske farmaceutske kompanije koja se bavi zastupanjem inovativnih (ne - generičkih) kompanija, a koje nisu direktno prisutne u zemljama srednje i južne Europe kao npr. Sanofi, BMS, GE... Bit će zanimljivo zabilježiti njegova sjećanja i iskustva.

Na samom početku, hvala Vam što ste pristali na intervju za školski list „Bartolomeo“. Znamo da ste odrasli u Pagu i svoje osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje stekli u paškim školama, osnovnoj i srednjoj školi. Je li SŠ Bartula Kašića bila Vaš prvi izbor za nastavak obrazovanja nakon završene osnovne škole?

SŠ u Pagu je bila prvi, ali i jedini izbor jer kad smo mi upisivali srednju školu, mali je broj učenika išao u neke druge gradove. To je definitivno najbolja odluka i ne slažem se s roditeljima kada mi kažu da im djeca upisuju srednju školu u Zadru (osim ako se ne radi o nekim specifičnim strukovnim školama kojih u Pagu, osim ugostiteljske, nema). Gimnazija je imala jako dobre profesore. U 1. i 2. razredu činili su se vrlo strogima, ali smo u 3. i 4. postali vrlo bliski s njima. Koliko god je bilo zabavno biti gimnazijalac u Pagu, nismo olako dobivali visoke ocjene. Profesori su imali visoke kriterije što se je kasnije pokazalo dobrim u mojem daljnjem školovanju. Sjećam se da sam na prvoj godini fakulteta, nakon pismenog dijela „Matematike I“, imao visoki postotak riješenog ispita te je profesor prozvao nekoliko studenata i pitao iz koje škole dolazimo... redali su se odgovori: I. gimnazija, XV...(izgovarali su to učenici pomalo prepotentno, na način kao da svi znaju koje su to škole). Toliko me je to naljutilo da sam i ja, kada je došao red na mene, ponosno rekao samo - Gimnazija Bartul Kašić - pa svi valjda znaju koja je to škola! Sjećam se da su profesor pale naočale kad je pogledao prema vrhu auditorija gdje sam sjedio. Ovo sam ispričao svojoj srednjoškolskoj profesoricu Matematike, prof. Sanji Maržić, tek 20 godina kasnije... u kolu na karnevalu.

Moja poruka svima vama, današnjim učenicima srednje škole u Pagu je da budete ponosni na svoju školu. Niti jedna druga škola vam neće dati više i bolje obrazovanje, najveća snaga je u vama samima.

Znamo iz iskustva da je prijelaz iz osnovne u srednju školu u najmanju ruku zanimljiv. Kakvi su bili Vaši prvi dojmovi o srednjoj školi?

Prvo sjećanje - jedinica iz Geografije zbog priča na satu. To je bio poziv na buđenje. Tada sam shvatio da to nije osnovna škola. Mislim da su nas profesori jako brzo protresli i doveli u red - iako, mladenački nam nestašluk i duh, nisu mogli uništiti. Prvi razred bio je prilagodba nas na profesore, ali i profesora na nas. Tada smo tek naučili kako treba učiti i, moram priznati, nije bilo lako. Svi profesori su nam se činili kao „strah i trepet“, nije bilo lako dobiti neku visoku ocjenu. Pričanje, kašnjenje na sat i razne, nama tada nevine šale, nisu se baš tolerirale. Iz današnje perspektive, mislim da su profesori htjeli napraviti taj pozitivni šok... i moram priznati da su uspjeli.

Intervju s bivšim učenikom Davorom Kovačevićem

Kakva su Vam sjećanja na srednjoškolske dane, razredne kolegice i kolege, općenito, druženja u školi i izvan škole?

Pomisao na srednju školu odmah mi izmami osmijeh. Znam da je to vama teško zamisliti, ali mi odrasli prvo se sjetimo smiješnih stvari, anegdota, šaljivih situacija u koje smo upadali mi, učenici, ali često i profesori.. rjeđe se sjetimo nekih problema ili loših ocjena. I dandanas nerijetko prepričavamo smiješne dogodovštine koje su nam se događale. U srednjoj školi smo postali pravi, ali baš pravi prijatelji. Bili smo veliko društvo. Jako smo se povezali i s učenicima iz drugih mjesta, Novalje, Kolana i Metajne. Stalno smo se družili... i u školi i izvan nje. Svaki vikend smo izlazili do kasnih sati, ali i nesebično pomagali jedni drugima oko učenja. Bili smo super prijatelji. Sjećam se, kad smo išli na državno natjecanje iz Biologije u Novi Vinodolski, razredne kolege Mislav Oštarić i Damir Pernar su, bez da su ikome rekli, sjeli na autobus i došli nas bodriti.. pa tko je imao navijače na državnom natjecanju iz Biologije?! (ne moram vam ni objašnjavati kako je to bilo teško opravdati jer je bio radni dan)

Od Vaših bivših profesora čuli smo da ste bili vriedan i ambiciozan učenik? Jeste li imali omiljen nastavni predmet ili nastavnika koji Vas je osobito inspirirao i motivirao?

Volio sam predmete prirodnih znanosti. Biologija, Kemija, Matematika i Fizika bili su mi najdraži. Ispravak, Tjelesni mi je bio najdraži. Razrednica, prof. Vesna Fabijanić, predavala nam je Biologiju i Kemiju tako da te predmete nije bilo teško zavoljeti. Razrednica, raska, postala nam je skoro pa prijateljica. Naglašavam skoro jer poštovanje prema njoj nikada nije bilo dovedeno u pitanje pa smo se i nje bojali kada bi ju, našom krivicom, uhvatila „žuta minuta“. Naša raska definitivno zaslužuje koji redak u ovom intervjuu - razrednice, vi ste nam bili zakon... ali i mi vama!

Mislim da učenici zavole predmete onih profesora s kojima najbolje „kliknu“, ali ne isključujem i predispozicije učenika koje mogu imati veliku ulogu u određivanju daljnjeg smjera obrazovanja. Sanja Maržić, profesorica Matematike, imala je visoke kriterije (čitaj „stroga“), ali ja sam Matematiku volio i nosio se s njom bez problema. Profesor Gubić predavao je Fiziku i bio jako duhovit, ali kad je trebalo zasukati rukave, nije bilo previše šale. Ti su profesori ostavili najviše traga na moj izbor daljnjeg obrazovanja.

Intervju s bivšim učenikom Davorom Kovačevićem

Kao maturanti smo na prekretnici i moramo donositi odluke o daljnjem školovanju i životu? Kako ste se vi odlučili za studij Farmacije?

Kada pogledam na to iz današnje perspektive, moram priznati da sam donio odluku poprilično neozbiljno, Još sam bio prilično nezreo i nisam shvaćao težinu te odluke. Možda je tako i bolje, ne bih volio da sam zbog toga imao neprospavane noći koje odrasli često imaju i zbog puno manje važnih stvari.

Tada sam, valjda, najviše volio igrati nogomet i biti s prijateljima... i onda dođe svibanj, mjesec odluke. Stavio sam na papir sve fakultete koji su na prijemnom imali predmete koje sam volio. Tako sam suzio izbor na Stomatologiju, Veterinu, Medicinu i Farmaciju. Stomatologiju sam izbacio nakon razgovora sa stomatologinjom u Pagu jer sam zaključio da nemam želudac za to. Veterinu mi je izbacio tata, koji je i sam bio veterinar, i nije baš vidio svijetlu budućnost u toj struci. Medicina je nekako otpala sama i ostala je Farmacija. Važno je staviti na vagu osobne preferencije. Želite raditi ono što volite, s trenutnom (i budućom!) situacijom na tržištu rada jer ćete željeti biti i financijski nagrađeni za svoj trud i rad. Ta odluka nije laka, možda spada i u one najteže životne odluke koje te usmjere, ali kad pogledam sebe i svoje prijatelje, sve dođe na kraju na svoje - ništa nije zapisano u kamenu.

Danas živite i radite u Zagrebu. Kako usklađujete svoje profesionalne i obiteljske obaveze jer otac ste dviju tinejdžerica?

Živim u Zagrebu, iako i dandanas, kad me netko pita od kuda sam, kažem iz Paga. Nikad se nisam pomirio s time što nisam uspio spojiti svoju profesionalnu karijeru s Pagom... ali tko zna... možda jednom. Kako radim u stranoj farmaceutskoj firmi, često sam pretrpan obavezama. Jako sam puno putovao po svijetu i često bio odsutan pa me je to donekle i oblikovalo na način da sada volim najviše biti kod kuće sa svojom obitelji i nije mi problem „odraditi“ sve obiteljske obaveze. Iako, moram priznati, puno je tu i žrtve moje supruge Ane. Imam dvije kćeri stare 12 i 17 godina i osjećaj da je nama lakše odgajati njih nego što je mojim roditeljima bilo odgajati sinove. Dečki često znaju biti kreativni u svojim nestašlucima... Blago rečeno.

Nadete li vremena za hobije? Čuli smo da ste aktivni u paškom karnevalu kao i da ste strastveni navijač Hajduka?

Hobiji su često, nažalost, svedeni na vikende i godišnji odmor. Neki od njih su planinarenje, jedrenje, maslinarstvo, pčelarenje...

Karneval je nešto najluđe i kako pjesma kaže, „tudi čovik nikad neće znati“. Prije, kad sam imao manje obaveza, karneval je bio nezaobilazan, a kalendar danih unaprijed zablokiran. Ići u ričavac, pogotovo kod starijih ljudi, zimi se uhvatit u kolo s nekim bliskim ljudima, a ljeti s turistima koji ti gaze noge i iščaše ruku tako jako da misliš na njih danih... tko to može platiti.

Hajduk? To je čudan fenomen. Nevjerojatno je da s godinama ta ljubav i zaludenost raste. Biti član DPH Pag u Zagrebu najbolje opisuje slogan „Prगा-va familija“. Kćeri idu sa mnom na sve Hajdukov utakmice u Zagrebu i Velikoj Gorici, a rado idemo i u Split, kad uspijemo uskladiti obaveze. Siguran sam da će većina paških maturanata, baš u onom teškom svibnju, slaviti titulu na splitskoj rivi - nadam se da se vidimo tamo!

Intervju s bivšim učenikom Davorom Kovačevićem

Za kraj intervjuja, pozivamo Vas da se učlanite u Alumni klub SŠ Bartula Kašića Pag. Što biste poručili sadašnjim učenicima svoje bivše srednje škole?

Osim toga, što sam rekao na početku, da budete ponosni na svoju školu, uživajte u godinama koje ćete provesti u srednjoj školi. Moja starija kći ide u 3. razred gimnazije i sjećam se što sam joj rekao na njezin prvi dan škole kada je upisala gimnaziju: „Uživaj, počinje tvoj najbolji period u životu“! Na kraju je preostalo da Vam zahvalimo i čestitamo na svim ostvarenjima u životu i poželimo da spojite profesiju s Pagom. Vidimo se ili u paškom kolu ili na splitskoj rivi slaveći pobjedu! Hvala Vama, čast je biti intervjuiran za Bartolomeo!

Leona Škunca, 4.g

Intervju sa profesoricom Sanjom Maržić

Ove godine opraštamo se od naše drage nastavnice i kolegice Sanje Maržić, dugogodišnje profesorice matematike. Zamolili smo je da se prisjeti svojih početaka rada u školi, dugogodišnjem iskustvu te usklađivanju obiteljskih i poslovnih obaveza. U nastavku donosimo naš razgovor s njom.

Možete li nam se opisati u tri riječi?

Teško se opisati u tri riječi, ali pokušat ću. Mislim da sam strpljiva, duhovita i organizirana. Uh, ovo zvuči dobro, ha, ha...

Jeste li oduvijek pokazivali interes za matematiku i kada ste shvatili da ju želite studirati?

Jesam, oduvijek sam pokazivala interes za matematiku i općenito prirodne predmete. Nakon završetka paške gimnazije, razmišljala sam o studijskim grupama matematiki i kemiji. Čak je u igri bila i arhitektura.

Je li postojao u osnovnoj ili srednjoj školi u Pagu koje ste pohađali predmet koji Vas nije zanimao?

Bila sam odlična učenica, ali kao i kod svih ljudi, tako i kod mene postoje stvari koje ne odgovaraju mom senzibilitetu, kao npr. Povijest.

Je li vam drago što ste se odlučili za profesorski poziv i rad u školi?

Kada sam se vratila u svoj rodni grad Pag, zaposlila sam se u srednjoj školi, i uistinu se nikada nisam pokajala zbog svoje odluke. Jako volim raditi s djecom i razred je moje prirodno okruženje u kojem se najbolje osjećam. Da ne zaboravim, jako volim biti i razrednica.

Je li Vam SŠ Bartula Kašića bio prvo radno mjesto i koliko dugo radite kao profesorica u školi?

U struci da, ako ne računam sezonski rad tijekom ljetnih mjeseci. Kao profesorica radim preko 40 godina.

Što Vas je u ovom poslu najviše motiviralo?

Rad s mladim ljudima uvijek je motivirajući, a posebno njihov napredak i rast kroz četiri ili tri zajedničke godine.

Koji Vam je trenutak ili razdoblje bio najizazovniji u Vašem dugogodišnjem radu u školi?

Postojalo je nekoliko izazovnih razdoblja koja su zahtijevala prilagodbu posebnim okolnostima. Devedesetih godina kada su razredi bili jako broj-

ni zbog velikog broja učenika izbjeglih iz ratom zahvaćenih područja. I naravno, rad u uvjetima koje su pratile restrikcije u vrijeme epidemije korone. Rad se tada odvijao u virtualnoj učionici koja ne može odgovarajuće zamijeniti fizički kontakt s učenicima i pravu učionicu.

Što Vam se, kao iskusnoj profesorici, čini koje je gradivo učenicima najteže savladati? Postoje li u pristupi učenja razlike između bivših i sadašnjih generacija?

Najteže im je svladati ono gradivo koje nisu popratili na satu obrade jer matematika zahtijeva kontinuiran rad, ponavljanje i povezivanje. Razlike? Postoje i ne postoje. To diktira vrijeme u kojem živimo, ali i odnos prema radu koji je u današnje vrijeme možda malo više usmjeren na ocjenu, iako ne želim generalizirati. To je stvar pojedinaca i osobnih odabira. U svakoj generaciji nađu se učenici s interesom za matematiku.

Na koji način učenicima kojima matematika nije jača strana i koji se znaju pravdati da im neko gradivo neće trebati u životu, ipak uvjerite da to baš i nije tako?

Znamo da nam svima, na ovaj ili onaj način, matematika u životu treba.

Propitivanje važnosti bilo kojeg predmeta je suvišno. Radom, upornošću i vježbanjem se puno toga nadoknađuje.

Koji je Vaš stav o reformi Škola za život koja je prije nekoliko godina prilično izmijenila predmetne planove i programe i općenito način rada u školama?

Mislim da je ovom reformom postignuto povezivanje i primjena matematičkog apstraktnog učenja sa stvarnim životom. Ovo je odgovor i na prethodno pitanje kako motivirati i one učenike kojima je matematika zahtjevna, primjenom u svakodnevnom životu.

Intervju sa profesoricom Sanjom Maržić

Obzirom da ste podučavali i otpratili mnoge učenike, kako biste opisali današnje, nove generacije? Razlikuju li se i po čemu od prijašnjih?

Današnje generacije učenika trebaju osvijestiti važnost kontinuiranog učenja, vježbanja, povezivanja i utvrđivanja gradiva.

Koje biste trenutke mogli izdvojiti kao najsretnije u svome radu?

Svaki je trenutak jednako važan, osobito kada je potkrijepljen postignutim rezultatima i ostvarenim ciljevima. Sudjelovati u nečijem obrazovanju i odrastanju za nas nije samo velika odgovornost nego i privilegij.

Intervju sa profesoricom Sanjom Maržić

Što Vam se (ne)svidja kod učenika i općenito ljudi?

Volim dosljednost, iskrenost, smisao za humor, jednostavnost...

Što ljudi možda pretpostavljaju o Vama, a nije točno?

Drugi ljudi, ali često i učenici većinom nas doživljavaju samo kao stroge profesore koji uvijek prave red i drže predavanja, a mi smo istovremeno i nečija djeca i nečiji roditelji. Školski izleti i druženja izvan škole doprinose tome da nas upoznaju i u nekom drugom kontekstu.

Budući da imate brojnu obitelj, petero djece i četvero unučadi, kako ste uspijevali i uspijevate uskladiti privatni život s poslovnim?

Nije uvijek bilo jednostavno sve to zajedno uskladiti, ali ljubav prema obitelji i djeci daje vam neku unutarnju snagu kojom rješavate sve obaveze i probleme. Ali, tome zasigurno doprinose razumijevanje i dobri međuljudski odnosi u mom kolektivu.

Kako biste prokomentirali staru dalmatinsku poslovicu: „Djeca su vinograd, a unuci su grožđe“?

Ako smo i mi u ovom odgojno obrazovnom procesu doprinijeli da se naši učenici razviju u ljude s pravim vrijednostima očuvat ćemo i vinograd i grožđe, tj. stvorit ćemo generacije ljudi koji će to prenositi svojim pokoljenjima.

Pronalazite li vremena za neku izvanškolsku aktivnost ili hobi?

Moje izvanškolske aktivnosti pratile su aktivnosti moje djece u svim njihovim životnim razdobljima, ali našla sam vremena i za svoje osobne interese. Plesala sam u folkloru od srednje škole, a 15 godina bila sam i predsjednica KUD-a „Družina“.

Koja je najvažnija poruka, a želite ju prenijeti bivšim i sadašnjim učenicima?

Želim im da budu marljivi, uporni, da vjeruju u sebe i ne odustaju od svojih snova.

Na kraju ste svog radnog staža, na što ste najviše ponosni?

Ponosna sam što sam uspjela uskladiti zahtjevan rad u školi s obavezama prema obitelji te što sam u godini kada ćemo proslaviti 60 godina postojanja Srednje škole Bartula Kašića bila važan segment u njenom razvoju i kao bivša učenica i kao nastavnica.

Vjerujemo da se veselite svojem novom životnom razdoblju, a to je mirovina. Hoćete li nam otkriti imate li i koji su Vam planovi za mirovinu?

Veselim se mirovini iako mislim da će mi nedostajati rad s učenicima. Za sada nemam nekih posebnih planova osim uživanja sa svojom obitelji i druženja s prijateljima.

Profesorice Sanja, hvala Vam na ugodnom razgovoru i želimo Vam puno sreće u budućem životu. Uživajte u zasluženom odmoru!

Leona Škunca, 4.g

Vijesti u slikama

26. rujna obilježava se Europski dan jezika. U našoj školi ove smo ga godine obilježili natjecanjem u jezikolomkama - Tongue twisters tijekom sata engleskog jezika u 1.g razredu. Učenici su se natjecali, ali istovremeno i dobro nasmijali i zabavili. Prvo su mjesto u natjecanju podijelile Renata Dunder i Antonija Paro-Vidolin.

U sklopu projekta V.U.N.A. u našim aktivnostima, sadnice maslina smo malčirali paškom ovčjom vunom te tako dobili pokusni poligon za uporabu vune u poljoprivrednoj proizvodnji. Pratit ćemo učinak ovčje vune na zasađenim vrstama, a već sada smo jako zadovoljni jer smo ove godine imali svoju prvu berbu maslina!

Nakon berbe, naši učenici 1. u razreda naučili su kako masline obraditi i pripremiti za jelo.

Vijesti u slikama

U studenom je u našoj školi gostovala Udruga Djeca susreću umjetnost s programom „Hrvatski film izbliza“. Na radionici su učenici 2. razreda gimnazije pogledali nekoliko kratkometražnih nagrađenih hrvatskih filmova u kojima se prikazuje život od Slavonije do Dalmacije te s voditeljicom razgovarali o njima, a cilj programa je poticanje djece i mladih na razumijevanje i usvajanje umjetnosti i kulture u sredinama s ograničenom dostupnošću kulturnim i umjetničkim sadržajima.

Učenici i nastavnici naše škole okupili su se i simbolično obilježili Dan sjećanja na žrtve Domovinskog rata i Dan sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje. Prisjetili su se svih žrtava Domovinskog rata zapalivši svijeće na muralu posvećenom gradu heroju - Vukovaru. Pritom su učenice prigodnim tekstovima kratko podsjetile na te teške dane i njihov značaj u našoj današnjoj slobodnoj zemlji.

Vijesti u slikama

Početkom prosinca sudjelovali smo na 4. danima vina i gastronomije Zadarske županije. Učenici ugostiteljskog usmjerenja, u pratnji ravnateljice Marije Čemeljić Pećirko te nastavnicima Teom Bukšom i Ivanom Cimpermanom, asistirali su mladim chefovima pri pripremi jela i stekli novo dragocjeno iskustvo.

Učenici 4.g. razreda sa svojom su se profesoricom hrvatskog jezika, na Svjetski dan poezije, prisjetili hrvatskog pjesnika Ivana Gorana Kovačića koji je rođen 21. ožujka.

Također, plakatom su predstavili njima osobito drage i zanimljive pjesnike i pjesme i tako proslavili Dan poezije.

Na satu Engleskog jezika učenici 4.g razreda ovaj su dan obilježili čitanjem soneta W. Shakespeara i stihova W. B. Yeatsa, a učenici 2.g. R. Frosta, E.E .Cumminga i W. Shakespeara, prisjetivši se tako poznatih britanskih i američkih pjesnika.

Vijesti u slikama

Učenici 3.g razreda, uz pratnju nastavnice povijesti, prisustvovali su okruglom stolu učenika srednjih škola Zadarske županije, pod nazivom „Postani član senata na jedan dan i budi aktivni graditelj društva“. Između ostalog, govorilo o kreativnom izražavanju mladih s ciljem unaprjeđenja kvalitete kulturnoga, zabavnog i sportskog života, o izazovima u očuvanju mentalnog zdravlja mladih te problemima, mogućnostima i perspektivama života mladih u ruralnim sredinama.

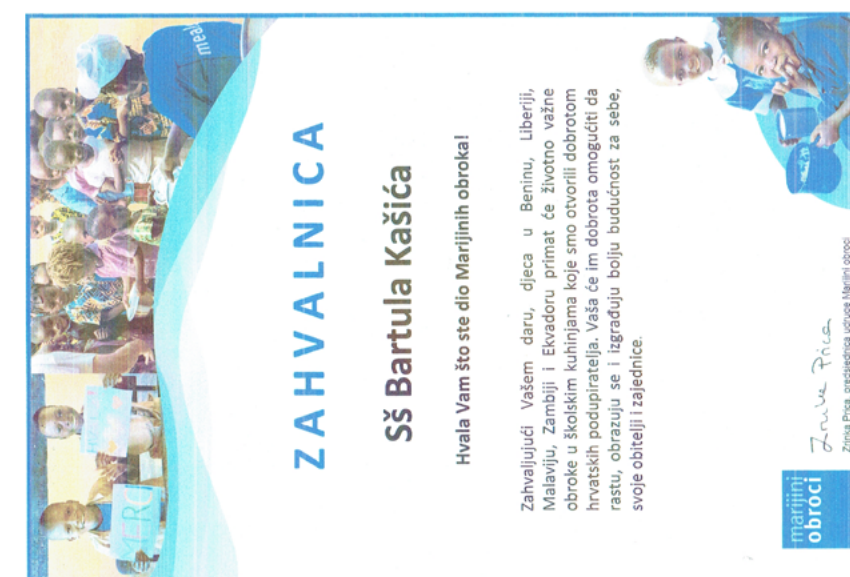

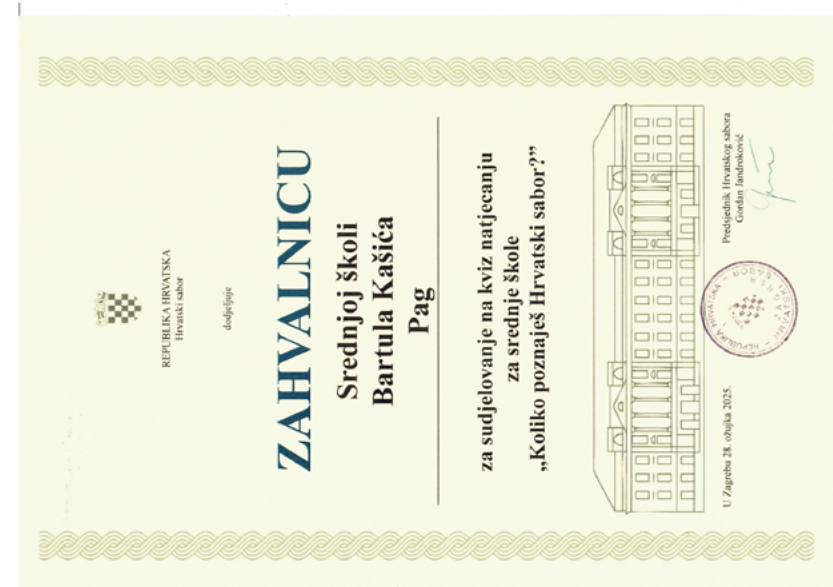
Vijesti u slikama

U ožujku smo prisustvovali proslava Dana Grada Paga. U Kneževom dvoru održana je svečana sjednica Gradskog vijeća na kojoj su dodijeljena brojna priznanja, nagrade i zahvalnice onima koji na mnoge načine doprinose boljitku i promociji grada Paga, ali i cijelog otoka. Posebno smo ponosni na ovogodišnjeg dobitnika nagrade za životno djelo, gospodina Iva Usmianija, kojemu je naša škola bila prva stepenica ka daljnjem obrazovanju i koji danas stoji iza najveće hrvatske farmaceutske tvrtke. Također, pohvale našim učenicima koji su za domjenak pripremali tradicionalnu otočnu hranu.

Zahvalnice i priznanja

GIMNAZIJAICI: Emma Allena, Petar Benzia, Nika Bobek, Katarina Buljanović, Luna Dabo, Matej Deda, Ana Donadić, Marieta Đurkin, Franko Galić, Roko Gligora, Lora Grašo, Nino Karavanić, Ana Kralj, Matija Paro, Vito Paro-Vidolin, Leona Škunca, Dalma Pernar, Mare Rumora, Borna Šestan, Maria Šljivo, Eva Šupraha, Nina Šupraha, Ivana Valentić, Angela Vučić, Vanessa Zubović
Razrednica: Nataša Strugar, prof.

MATURANTI GEN. 2024. / 2025.

UGOSTITELJI: Marina Babadžić, Mihael Čik, Lucija Datković, Valentino Đurkin, Ana Maria Mrkonjić, Gabrijel Oštarić, Patricia Rupnik, Ante Zubatović
Razrednica: Katarina Vučetić, prof.